

TR-træf om fremtiden

Nr. 13/2006

30. juni

63. årgang

Social pædagogogen

Noget om kærester

Vi kigger over skulderen på 10 voksne udviklingshæmmede, der er med i et situationsspil om kærester, følelser, venskaber, sex, opførsel og det, der er dér imellem. – Venner går man ikke i seng med, og man kan altså ikke have to kærester. Det vil jeg i hvert fald ikke gå med til, siger Pia.

Vi kender brugernes behov. Vi ved, hvad der skal til for at sikre dem en reel mulighed på et godt liv. Og vi skal kunne svare på, hvorfor det koster mere at tage sig af udviklingshæmmede end af gamle.

Faglige argumenter for bedre service

Vi har aldrig været rigere end i dag.

Ifølge Verdensbanken er Danmark det 6. rigeste land i verden målt på bruttonationalindkomst pr. indbygger. Alligevel får man af og til en fornemmelse af, at vi er på fallittens rand.

Ikke mindst når politikerne diskuterer, hvor meget velfærd, vi har råd til. I forlængelse af debatten støder socialpædagoger på spørgsmål som „Er det nu også nødvendigt at komme på den tur?“. Eller „Kan brugerne ikke selv betale den handicap-hjælper, de er dybt afhængige af, hvis de absolut vil på ferie?“

Som om vi ikke havde råd til at sikre, at mennesker med handicap og andre udsatte borgere har et ordentligt liv.

Som socialpædagoger er det ikke vores opgave at spare en tur i svømmehallen væk. Hele udviklingen inden for vores arbejdsområde hviler på de erfaringer, vi har gjort os de sidste 25 år. I den periode er indsatsen for samfundets mest udsatte blevet flyttet fra et medicinsk perspektiv, som hører hjemme i sundhedssektoren, til et socialpædagogisk perspektiv, som bygger på det enkelte menneskes rettigheder. Vi kan sagtens formulere faglige argumenter for vores indsats. Og for, at den godt må koste penge.

Næste år skal vi til at indfri kommunalreformens mantra om bedre service til borgerne. Kommunerne og regeringen har lagt de økonomiske rammer, og her er ikke lagt op til fest. Enkelte kommuner – som Århus – har allerede bebudet besparelser på nogle af de socialpædagogiske arbejdspladser, de end ikke har overtaget endnu.

Tanken bag kommunalreformen var ikke besparelser men bedre service. I hvert fald hvis vi lytter til de officielle meldinger fra flertallet bag forliget. Men jeg er ikke i tvivl om, at mange sociale tilbud vil blive holdt i strammere snor af de nye kommuner. Derfor skal vi argumentere fagligt for en bedre service.

Som arbejdsgivere og udbydere vil kommunerne blande sig i udviklingen af de socialpædagogiske tilbud. De vil stille en stribe helt indlysende spørgsmål. Dem skal vi kunne besvare.

Vi kender brugernes behov. Vi ved, hvad der skal til for at sikre dem en reel mulighed på et godt liv. Og vi skal kunne svare på, hvorfor det koster mere at tage sig af udviklingshæmmede end af gamle.

Foto: Vibeke Toft

Af Kaj Frederiksen
forbundskasserer

Socialpædagogen

ISSN 0105-5399
Ansvarshavende:
Forbundsformand
Kirsten Nissen
Redaktion:
Lone Marie Pedersen
(redaktør)
Kurt Ladefoged
Jens Nielsen
Karianne Bengtsen Blem

Layout: Bodil Hesselbo
Stillingsannoncer:
Lene Jensen, Datagraf
Auning AS, Energivej 75,
8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk
Læserindlæg, artikler og
anmeldelser er ikke nød-
vendigvis udtryk for redak-
tionens eller organisatio-

nens mening. Redaktionen
påtager sig intet ansvar for
uopfordret indsendt stof.
Alle artikler i Socialpæda-
gogen kan desuden findes i
bladets elektroniske arkiv
på internettet www.sl.dk
Adresse:
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 3396 2800 kl. 10-15,

Telefax: 3396 2998
redaktionen@sl.dk
www.sl.dk
Abonnement:
Abonnementspris 2006:
768,00 kr. inkl. moms (26
numre)
Løssalg: 35,00 kr. + porto
Tryk og produktion:
Datagraf Auning AS
Oplag: 44.626 i perioden
1.7.04-30.06.05

Redaktionen af 13/06
er afsluttet d. 22.6.06.
Deadline for læserbreve og
stillingsannoncer for 14/06,
der udkommer den 14. juli
er mandag den 3. juli kl. 12.
Deadline for 14/06 er man-
dag den 17. juli kl. 12.
Forsidefoto:
Kurt Johansen

 Medlem af
Dansk
Fagpresseforening

Godt 600 tillidsrepræsentanter var samlet til TR-træf. Der blev talt en del om de store udfordringer, som kommunalreformen giver. For 25 år siden betød særforso-rgens udlægning også store forandringer.
– Dengang klarede vi det med succes, og vi kan gøre det igen, sagde SL's formand Kirsten Nissen.

s. 4-7

Foto: Kurt Johansen

Kommunalreformen betyder, at mange socialpædagoger får nye arbejdsgivere, og mange spørgsmål står i kø for at blive besvaret. Vil jeg få samme løn, samme arbejde? Og hvad med fagligheden? Vi ser på, hvordan SL i Sønderjyllands og Århus amter tackler de nye tider.

s. 12-16

Foto: Claus Throsted

Debatten:

Mange socialpædagoger, der arbejder i specialbørnehaver og på specialskoler, har skrevet under på, at de ønsker, at SL fortsat skal varetage deres faglige interesser, når de skifter til kommunale arbejdsgivere. BUPL har forhandlingsretten på området, og SL's forretningsudvalg har forsøgt at få en aftale med BUPL om, at SL fortsat kan varetage socialpædagogernes faglige interesser. Men BUPL siger nej.

s. 18

Indhold

s. 4

TR-TRÆF

25 år og så videre

s. 5

TR-TRÆF

Omsorg som ulempe

s. 7

UDVIKLINGSHÆMMEDE

Strid om domsanbragte

s. 8

NOGET OM KÆRESTER

Scener fra et botilbud i Brøndby

s. 11

MEDICINFRI BEHANDLING

S, R og SF ønsker forsøg med medicinfri behandling

s. 12

KOMMUNALREFORM

Den fortrøstningsfulde og den bekymrede

s. 15

KOMMUNALREFORM

Socialpædagoger – det er os

s. 17

NYE BØGER

Et pluk af relevante fagbøger

s. 18

DEBAT

s. 22

SYNSPUNKT

Vejen frem...!

s. 24

SYNSPUNKT

Når teenagere bliver anbragt

Over 600 tillidsfolk var samlet til SL's store TR-træf den 7. juni i Odense, hvor der blev gjort status over, hvad SL har nået i de første 25 år, men ikke mindst talt om, hvilke udfordringer SL står over for i dag, og hvordan man kommer videre

25 år og så videre

Af Kurt Ladefoged
Foto: Kurt Johansen

TR-TRÆF ■ Vi gjorde det for 25 år siden. Dengang blev særforsoeren udlagt fra staten til amterne. Og de store ydre påvirkninger betød, at Socialpædagogerne Landsforbund blev dannet, så socialpædagoger stod bedre rustet til at møde de nye udfordringer. Vi klarede det, og vi kan gøre det igen, når den nye kommunalreform ved årsskiftet flytter de fleste socialpædagogiske arbejdspladser fra amterne ud i

kommunerne. Det lovede formanden for SL, Kirsten Nissen, de godt 600 tillidsrepræsentanter, der var mødt op til TR-træffet.

– For 25 år siden stod vi over for markante udfordringer. Vi konfronterede dem, vi overkom dem, og vi løste dem. Og vi skabte et fantastisk kvalitativt løft for vores fag og for de mennesker, vi har ansvaret for.

– Vi tog de nødvendige konfrontationer med de nye arbejdsgivere, men vi fik også et givende samarbejde med dem. De sidste 25 års udvikling ligner et mirakel, og vi ved alle sammen, at sådan et bygger på effektiv planlægning og dygtig organisering.

– Nu står vi her med nye store udfordringer. Vi har tænkt os at gå på med krum hals, som vi gjorde dengang. Vi har stadig ambitioner om at foretage nye kvantespring.

Kirsten Nissen er overbevist om, at både SL og socialpædagogerne med tillidsre-

præsentanterne i centrum kan klare de nye udfordringer.

– Venner. Se jer omkring og tag et kig på hinanden. Vi kan gøre det med en langt stærkere organisation og langt mere veludannede og velfungerende tillidsrepræsentanter end dengang.

– Lad os give hinanden håndslag på, at vi nu gentager succesen.

Management-guruer

Dorthe Pedersen, lektor ved Handelshøjskolen i København, sagde til tillidsrepræsentanterne, at de alle var managementguruer, men at de ikke vidste det selv.

– Når den nye kommunalreform skal gennemføres, skal I bruges jeres viden og vælge jeres strategier. Og det skal I gøre allerede fra starten. Hver enkelt tillidsrepræsentant skal lokalt danne sig et billede af den nye magtstruktur, de nye forhandlingsrelationer og sætte sin egen kurs, sagde Dorthe Pedersen, da hun talte på del-

Der kan læses mere om træffet i SL herude
nummer 23 og på www.sl.dk/aktuel

konferencen om MED-indflydelse og personalepolitik.

Hun kom med sit bud på, hvilke veje i det socialpædagogiske arbejde, man kan gå for at få indflydelse, bevare det socialpædagogiske arbejde og få ordentlige løn- og ansættelsesforhold.

- Det drejer sig om at gebærde sig i en trekant, hvor penge står i det ene hjørne, målsætning i det andet og kvaliteten i det tredje. Det er politikernes opgave at sætte den politiske målsætning og skaffe det økonomiske grundlag, så kvaliteten er i orden. Og hvis de ting ikke hænger sammen, så er det SL's opgave at gøre opmærksom på det. Og det er nu, det skal gøre. Det er nu, overliggeren skal lægges højt nok, sagde Dorthe Pedersen.

TR skal matche ledelsen

SL's næstformand Benny Andersen talte på samme delkonference. Og han var enig i, at tillidsrepræsentanterne skal have indflydelse. Og at de om nødvendigt selv må tage den:

- MED-arbejdet er helt centralt for SL og for tillidsrepræsentanternes virke. Undersøgelser viser, at medindflydelse og et godt samarbejde mellem ledelse og medarbejderrepræsentanter har stor betydning for arbejdspladsen, for arbejdsforholdene og for det pædagogiske arbejde. Vi kan også se, at vores medarbejderrepræsentanter har fået større indflydelse på arbejdspladserne de senere år.

Men større indflydelse stiller også større krav til tillidsrepræsentanterne, mener Benny Andersen.

- Efterhånden skal I matche ledelsen i viden, kompetencer og overblik. I er med til at udvikle og gennemføre personalepolitikker. I er med til at lave retningslinier for blandt andet uddannelse af medarbejdere eller håndtering og forebyggelse af stress. Og I er med til at drøfte budgetternes konsekvenser for arbejds- og personaleforholdene.

Argumentere for faglighed

Arbejdsmarkedsforskeren Carsten Strøby Jensen forudsiger, at der med kommunalreformen både vil være ledere og tillidsrepræsentanter, der får mere indflydelse, men at der også vil være nogen, der får mindre.

- De vil i langt mindre omfang end i dag kunne forhandle løn lokalt, ligesom ledere, som tidligere selv rådede over en lønpulje, fremover vil blive holdt i strammere snor af kommunen, sagde Carsten Strøby Jensen, da han talte på delkonferencen „Arbejdspladsens rammer“. Her gav han en række svar på, hvad kommunalreformen vil betyde for tillidsrepræsentanterne.

Ligesom det er meget forskelligt, hvilke socialpædagogiske tilbud, kommunerne overtager, bliver der store forskelle i kom-

- Hvis tingene ikke hænger sammen, er det SL's opgave at gøre opmærksom på det, siger Dorthe Pedersen.

munernes lyst til at delegerer kompetencer ud. Udgangspunktet bliver, at kommunerne fordeler ressourcerne efter brugernes behov. Derfor skal ønsker eller krav om flere ressourcer kunne begrundes fagligt.

- Jeres evne til at argumentere fagligt bliver vigtigere end nogensinde før. Kommunerne vil spørge: Hvorfor er det billigere at passe ældre end handicappede? Og det skal I kunne svare på. I skal kunne argumentere for brugergruppens behov med jeres egen faglighed. Kan I det, spurgte Carsten Strøby Jensen.

Satser på lokal løn

Her er han lidt i modstrid med Kommunernes Landsforenings (KL's) løndirektør

Peter Bramsnæs, der mener, at kommunerne fortsat bør satse på lokaldannelse og at uddelegere kompetence. Det skete, da han talte på delkonferencen „Fremtidens løndannelse“.

- Jeg tror, at OK 08 vil tegne sig sådan, at lokal løndannelse stadig vil være meget synlig. Ligeledes tror jeg, at kompetenceudvikling og uddannelse vil have stor betydning, især når man skeler til det private arbejdsmarked.

Derfor var Peter Bramsnæs' bud på en aftale om lokal løndannelse, at man aftalte en forlods finansiering, indførte en genomsnitslønngaranti, lavede en procedureaftale og en udmøntningsgaranti.

- Men jeg forestiller mig samtidig, at det kan komme til diskussion, hvor langt ud lokalt man skal kunne forhandle lokal løn. Fra KL's side lægger vi ikke skjul på, at vi synes, at kompetencen skal lægges så langt ud som muligt.

- Her har SL jo været eksemplarisk ved at have lagt kompetencen ud. Men det har man ikke gjort alle steder, konstaterede Peter Bramsnæs.

kl@sl.dk

Omsorg som ulempe

Er socialpædagogik en profession eller er det kun en halv profession? Er omsorg en hæmsko for at profilere socialpædagogikkens faglighed?

Af Johan Rasmussen

Foto: Kurt Johansen

TR-TRÆF ■ Professor Henning Salling Olesen fra Roskilde Universitets Center fik provokeret deltagerne grundigt, da han på en af delkonferencerne talte om „Faget/professionen“.

Han kom også ind på, at socialpædagogerne ikke har deres egen uddannelse,

men at den er lagt sammen med uddannelse på normalområdet.

- Det betyder, at socialpædagoger ikke er en profession i ordets klassiske forstand. Det kræver nemlig en selvstændig uddannelse med et videnskabeligt grundlag, en sætning, som hans powerpoint kastede op på det hvide lærred.

- Men hvad skal vi så kalde det? En halv profession, spurgte professoren provokerende uden selv at svare.

Omsorg og viden

Henning Salling Olesen gik videre i sit oplæg og pegede på andre faktorer, der kendetegner socialpædagogerne, og som måske kan være en ulempe, hvis faget skal markere sig stærkere.

Han beskrev, at faget har en meget flad struktur, hvor de færreste går efter karrieren, og mange bliver tiltrukket af kal-

det. Han beskrev også faget som et omsorgsfag og et relationsarbejde. Spørgsmålet er, om stor fokus på at være noget for andre og at have medmenneskelighed også kan nedsætte fagligheden, da den faglige viden træder i baggrunden.

Dette oplæg skabte debat i salen. En deltager mente, at en øget specialisering og viden vil styrke faget, for eksempel hvis en socialpædagog arbejder med psykisk syge. Mens en anden mente, at det netop er et særkende ved faget at arbejde med det hele menneske og at kunne kommunikere med mange, og en øget specialisering ikke ville være godt for faget.

Henning Salling Olesen sammenlignede med sygeplejersker, der i de senere år har specialiseret sig i flere retninger, men alligevel har formået at være en faggruppe. Det samme gælder lægerne, der i høj grad er specialiseret, og i mange tilfælde ikke kan løse hinandens opgaver.

Professoren pegede også på den faktor, at der er mange kvinder i faget, og han mente, at det også havde sat sit præg.

Færten af et andet Danmark

TR-TRÆF ■ Manifestationerne den 17. maj viste, at der er et andet Danmark, der vil den anden vej, sagde LO-formand Hans Jensen til SL's tillidsrepræsentanter. Og han fortsatte med at stille spørgsmålet, hvordan vi nu kommer videre. Hvordan kan fagbevægelsen fortsætte med at gøre en forskel?

- Her er jeres rolle som tillidsrepræsentanter helt central. Det kræver, at man kan være den bidske vagthund over for ledelsen. Og det kræver, at man kan være den støttende kammerat over for kolleger, der på en eller anden måde har problemer. Men det kræver også, at man følger den politiske og faglige debat. At man engagerer sig og kræver indflydelse.

Derfor slog han også fast, at tillidsrepræsentanterne faktisk har en hel central rolle at spille, hvis vi skal kunne reformere velfærdssamfundet uden samtidig at sætte vores grundlæggende værdier over styr.

- Vi skal i fagbevægelsen forklare, at der er sammenhæng i tingene. Vi skal forklare, at når normeringerne falder, så er det altså fordi kommunerne bliver holdt i et økonomisk jerngreb. Og det måske skulle få en til at overveje, hvor man skal stemme næste gang, sagde Hans Jensen.

kl

- Kvinder slæber rundt på det historiske arvegods, at det er dem, som tager sig af omsorg, sagde Henning Salling Olesen, og

pegede på, at der kan ligge et dilemma mellem viden og omsorg.

Det fik en kvinde i salen til, at sige, at hun

- Tillidsfolk bør tage det strategiske arbejde på sig, og det er en udfordring at dokumentere arbejdet og faget på andre måder, end forvaltningens måder at måle på, sagde Professor Henning Salling Olesen fra Roskilde Universitets Center.

arbejder professionelt med udviklingshæmmede, mens hun sammen med sine børnebørn på en hel anden måde. Det professionelle og omsorgen kan godt gå hånd i hånd.

Livsvigtig fokus

SL's næstformand Marie Sonne deltog også i denne delkonference. Hun fandt, at det var livsfarligt, hvis tillidsrepræsentanterne parkerer fokus på faget og professionen, fordi de er for pressede med andre opgaver.

– Jeg vil gerne slå fast, hvor vigtigt det er, at tillidsrepræsentanterne og socialpædagogerne taler om deres fag og profession. Ikke kun internt, men også til omverdenen, og det kan ikke vente. Det er særlig vigtigt nu, da amternes opgaver overgår til kommunerne, og socialpædagogerne dermed får nye arbejdsopgaver.

– Vi skal synliggøre og dokumentere faget, og vi skal sætte en dagsorden. Vi har chancen nu for at sælge os selv og vise, at vores profession og faglighed er en vare i topkvalitet, sagde Marie Sonne.

Stor plagsomhed

Henning Salling Olesen pointerede, at han mener, at øget viden og specialisering er godt for faget.

– Viden hjælper til at gøre tingene bedre. Problemet er, hvis man derefter glemmer eller bliver blind over for det, man ikke har viden om. Jeg tror, socialpædagoger lider af stor plagsomhed, fordi der er meget, de ikke ved, hvad de skal gøre noget ved, sagde professoren.

Han pointerede dog, at det er vigtigt ikke at fortrænge det, som man ikke kan gøre noget ved til fordel for det, man kan gøre noget ved.

En deltager fra salen pointerede, at socialpædagogerne netop er gode til at se på det hele menneske, og for eksempel ved hvad, der gør et menneske glad for at leve. Socialpædagogerne ser altså helheder, og fokuserer ikke kun på de umiddelbare resultater.

Henning Salling Olesen sluttede af med at beskrive, at et fag som socialpædagogikken står ved en strategisk korsvej. Han mener, der er en stigende tendens til, at de offentlige forvaltninger vil sikre kvalitet ved at måle og veje resultater. Men det er et problem at måle og veje nogle arbejdsområder og sammenhænge – blandt andet inden for socialpædagogikken.

– Tillidsfolk bør tage det strategiske arbejde på sig, og det er en udfordring at dokumentere arbejdet og faget på andre måder, end forvaltningens måder at måle på, sagde Henning Salling Olesen.

kl@sl.dk

Strid om domsanbragte

Ny debat om tilbuddene til kriminelle udviklingshæmmede – LEV og Det Centrale Handicapråd opfordrer til en gennemgribende reovering af reglerne på området

Af Jens Nielsen

UDVIKLINGSHÆMMEDE ■ Den emmede af harme, overskriften i Fyns Stiftstidende den 14. juni: 'Mindst 20 anmeldelser mod sexdømte', stod der over artiklen, der fortalte, at anmeldelserne er foretaget over fire år mod udviklingshæmmede – eller evnesvage, som de betegnes – der afsoner en behandlingsdom på Østruplund.

Tallet – som altså kun er antallet af anmeldelser, ikke sigtelser, tiltaler eller domme – dækker blandt andet over, at én af beboerne siden 2002 er blevet meldt til politiet 13 gange. Der er ikke meget grove sexforbrydelser blandt de 20. Der er ifølge politiet i Odense for eksempel tale om fem tilfælde af blottelse og to tilfælde af tyveri af børnetøj.

At tallet er for højt er der enighed om, men til gengæld kritiserer både pårørendeorganisationen LEV og Det Centrale Handicapråd de behandlingsmuligheder, der er for de dømte udviklingshæmmede.

Begge opfordrer de Justitsministeriet og Socialministeriet til at få ryddet op i reglerne på området, og de betegner kommunalreformen som en glimrende anledning.

Som det er nu, er det i hvert fald ikke godt nok:

LEV kalder indsatsen i forhold til de kriminelle udviklingshæmmede for „elendig“, og Handicaprådets formand, tidligere sundhedsminister Ester Larsen taler om „systemfejl“, som betyder, at de udviklingshæmmede kriminelle ender mellem to stole.

Forskellige forventninger

– Sat på spidsen kan det forekomme, at dommerne dømmer udviklingshæmmede til det, der i straffeloven kaldes en institutionsanbringelse i forventning om en slags fængselssurrogat. Men virkeligheden er, at den dømte anbringes i et botilbud, hvor personalet får tjenstlig påtale, hvis de glemmer at banke på, inden de går ind. Der er ganske enkelt ingen garanti for, at

der er overensstemmelse mellem retssystemets forventninger og det sociale systems redskaber, siger Ester Larsen.

Når dommen bliver afsagt, er forventningen altså, at den dømte vil modtage en behandling, der kan forhindre yderligere kriminalitet. Men på botilbuddet er man underlagt Serviceloven, hvor mulighederne for tvangsindgreb er stærkt begrænsede, noterer Handicaprådet sig og peger på, at dette misforhold har været kendt, siden det blev påpeget i en undersøgelse om psykisk udviklingshæmmedes kriminalitet.

Derfor må Justitsministeriet nu se at få gjort noget ved sagen, lyder opfordringen fra rådet.

Ikke nok med social indsats

Også pårørendeorganisationen LEV vil have justeret reglerne på området, og det har organisationen gjort Socialministeriet opmærksom på så sent som for to måneder siden.

I et brev til socialminister Eva Kjer Hansen (V) pegede LEV den 10. maj på, at indsatsen over for gruppen af kriminelle udviklingshæmmede er helt utilstrækkelig, og at der ikke er udsigt til, den bliver bedret med kommunalreformen.

Tværtimod er LEV bekymret for, at kommunerne får svært ved at levere en samlet indsats, der giver trygge forhold for såvel den enkelte udviklingshæmmede og for det omgivende samfund.

LEV ønsker sig et større statsligt engagement, blandt andet for at sikre, at der bliver bedre sammenhæng mellem den sociale, den retlige og den sundhedsmæssige indsats.

„Den sociale sektor kan ikke alene løfte opgaven“, mener LEV i brevet.

LEV understreger, at brugen af tvang og andre indgreb kræver, at der er et effektivt opsyn og kontrol med området, og organisationen slår til lyd for, at staten overtager ansvaret for den koordinerede indsats – på samme måde som staten har ansvaret for kriminalforsorgen.

Og så advarer LEV om at udhule indsatsen:

„Det er et område, hvor der ikke kan slækkes på indsatsen, fordi konsekvenserne kan blive katastrofale. [...] En lemefædig håndtering kan betyde tab af menneskeliv“, skriver LEV i sit brev til ministeren.

jni@sl.dk

Scener fra et botilbud i Brøndby

Noget om kærester

Instruktion:
Simon Simonsen og Janne Liliendal

I rollerne:
Jack Wöhler, hus 1
Michelle Larsen, hus 1
Kevin Lakomy, hus 2
Anita Faigh, hus 3
Christian Andersen, hus 5
Claes Pedersen, hus 5
Henrik Christensen, hus 6
Pia Brandt, hus 8
Per Esbensen, Værkstedet
Peter Ingvordsen, Værkstedet

På sidelinjen:
Bruce Tingley, pædagog i hus 3
Mia Ehlers, pædagog i hus 5
Aida Jususbegävec,
pædagogstuderende i hus 6

Af Susannah Pedersen

Foto: Kurt Johansen

NOGET OM KÆRESTER ■ – Skal I tage billeder nede i kærestecafeen? Så følg efter os. Vi er nemlig kærester – mig og Michelle.

Hånd i hånd skridter Jack og Michelle ud for at danne fortrop ned til botilbuddet Hulegårdens kulturhus, hvor debatcafeen „Noget om kærester“ skal foregå. En hale af mennesker følger efter. Kærestecafeen er et hit her på Brugernes Dag. Ti voksne udviklingshæmmede har meldt sig til en formiddag med situationsspil og snak om kærester, følelser, venskaber, sex, opførsel og det meste dér imellem.

De tager skramlende plads i en rundkreds omkring et lille scenegulv. Der er lagt op til totalteater i miniformat, styret af husets to seksualvejledere og pædagoger, Simon Simonsen og Janne Liliendal.

De har tydeligvis prøvet det før.

Det har deltagerne også.

Lykken er kærestefri dage

Simon og Janne vil gerne vide, hvordan man kan kende forskel på et vennepar og et kærestepar. Må man kysse sine venner? Og hvad laver man i grunden sammen, når man er venner. Og kærester?

Pædagogerne mødes på scenegulvet og giver høfligt hinanden hånd.

– Næh, goddag – hvordan går det?

– Fint. Og hvad med dig?

– Det var i hvert fald et vennepar, udbryder Michelle. Og Pia fortsætter:

– I gav jo hinanden hånd. Det gør kærester ikke. De kysser og krammer.

Hun ved det. For hun er selv forlovet med Kevin – med guldring, navneindgravninger og det hele.

Men Christian er ikke ganske enig. Han siger:

– Det kunne godt være et kærestepar. At man kysser er jo ikke ensbetydende med, at man er kærester. Man kan godt kysse sin pigeven. På kinden, for eksempel.

Pia ser skeptisk ud. Hun er ikke vild med tanken om, at Kevin skulle gå rundt og kysse eventuelle pigevenner på kinden. Slet ikke hvis pigerne er gamle kærester.

Også Jack protesterer. Han har kun én pigeven, og det er Michelle.

– Men man har jo også sit eget liv, selv om man er kærester, siger han efter en lille pause:

– Det gode ved at være kærester er, at så har man nogle kærestefri dage, ligesom jeg har på torsdag. Her kan man være sammen med vennerne og se fodbold...

Forsamlingen – inklusive kæresten – bryder ud i vild og højlydt jubel. Michelle har ikke så meget i klemme her. Hun nyder selv sine kærestefri dage med vennerne på Bakken eller i Tivoli.

Må man have sex med vennerne?

Kærester skal have blomster og sværmerier, mener forsamlingen. Venner er mere nogle, man har det sjovt med. Sådan på den uforpligtende måde.

Henrik møder for eksempel sine venner på arbejde. Han rejser sig fra stolen og går hen for at hilse på Janne, mens han forklarer:

– Se, det skal være stille og roligt. Og uha – man må ikke komme for tæt på. Ikke når man er venner. Man skal lære hende godt at kende først.

– Er det ok at have sex med sine venner, spørger Simon.

NEJ, lyder svaret. I kor.

– Det går ikke så godt. Slet ikke hvis man også har en kæreste, mener Christian. Og Pia er enig:

– Man kan altså ikke have to kærester. Det vil jeg i hvert fald ikke gå med til. Man er sammen med venner. Man går aldrig i seng med dem!

Janne pirker lidt:

– Hvad nu hvis to venner bliver enige om, at de vil i seng med hinanden. Er det så ikke ok?

Pia: – Så går det helt agurk. Det er bestemt ikke ok.

Christian: – Hvis hormonerne er meget til det, så kunne det måske være en mulighed. Man kan jo godt, hvis begge parter bestemmer det.

– Men, fortsætter han tænksomt:

– Det kan lige give problemer med kæresten. Man er nødt til at lukke ned for én af dem...

Hvor dum er du nu...

Det er forår og lysegrønt – oplagt sæson for skovtur. Midt i alt det grønne får Simon øje på den allerdejlige pige i verden. „Du ser spændende ud“, bekendtgør han, mens han tager fat om pigen. Nu blev hun ikke lige ramt af Amors pil, da hun så Simon. Så hun beder ham om at lade være. „Jamen, du skal være min kæreste“, siger han...

– Nu er det jo ikke kun dig, der bestemmer..., bemærker Christian.

– Nåh, hvorfor ikke det? Jeg er vel den stærkeste, mener Simon.

Christian: – Det har ikke noget med det at gøre. Du kan kun få hende, hvis hun selv vil!

Jack blander sig myndigt: – Du må altså spørge, Simon!

Simon: – Ok, så har jeg en idé:

„Dav, skulle vi ikke lige tage på skovtur? Så kan vi snakke lidt, mens vi går. Og blive kærester bagefter.“ Han hiver af sted med Janne.

Henrik flyver op som trold af en æske:

– Nej, nu skal jeg sgu' lære dig at høre efter, Simon!

Han stormer hen til pædagogerne, skiller dem ad og tager forsigtigt fat i Jannes arm:

– Sådan skal det være, Simon. Stille og roligt! Ikke noget med at hive og flå i hende...

Per rejser sig med den adstadighed, som hører alderen til. Han er 41 år og ved nok, hvordan man skal opføre sig over for en dame.

Han finder en stol og byder høfligt Janne at sidde. Dernæst giver han hånd:

– Goddag, jeg hedder Per...

Med sin nye viden om pli og piger sætter Simon sig forsigtigt ved siden af Janne. Der sidder de så – og sidder.

– Man skal jo ligesom sige noget, mener Christian. Og Janne indrømmer, at hun føler sig lidt fjollet.

Simon rykker tættere på. Han læner sig kærligt op ad hende.

Christian: – Man skal ikke så tæt på endnu. Har du ikke overvejet at stirre hende dybt i øjnene. Eller noget?

Simon kaster sig ned på knæ og kigger bedende op.

– Hvor dum er du nu, hva', lyder det tørt fra Christian:

– Skal en professionel lige komme til...!

Med charme og lækkert hår

Christian præsenterer sig høfligt og spørger, om Janne har lyst til at gå med i biografen. Så kan de snakke og lære hinanden nærmere at kende senere, foreslår han.

Men Janne går ikke med fremmede i biffen. Hun synes, de skal lære hinanden at kende først. „Sæt dig her og lad os snakke lidt“, opfordrer hun.

For en gangs skyld er Christian mundlam. Han aner ikke, hvad han skal sige, sidder bare og kigger ned på sine fødder.

– Nåh, bor du her i nærheden, spørger Janne.

– Ja, svarer Christian – helt lettet.

– Jeg har fået at vide, at det her er et kulturhus. Så kunne man måske få noget at drikke...?

– Ja, det kan man godt, svarer Christian beredvilligt.

– Ja, for jeg er faktisk lidt tørstig, forsøger hun igen.

Stilheden er larmende, indtil Christian springer op:

– Jamen, skal jeg da hente noget til dig?

– Joh tak, det ville da være dejligt, siger hun smilende, mens publikum brøler af grin.

Henrik tilkæmper sig ørenlyd. Han vil af med et godt råd:

– Når du nu om et par dage inviterer damen ud på disko-dasko, så skal du ikke danse vildt. Han illustrerer ved at spjætte rundt på gulvet.

– Nej, du skal tage pænt om hende og danse roligt. Og armene rager ud til en vals med imaginær partner.

– Men tag endelig ikke for hårdt. Og heller ikke for tæt...

Christian afbryder med et nærmest livstræt udtryk i ansigtet:

– Altså, nu har jeg jo mine egne charmesider og lækkert hår. Jeg ved sgu' nok, hvordan man scorer piger...

– Jamen, forsvarer Henrik sig. Noget fortørnet:

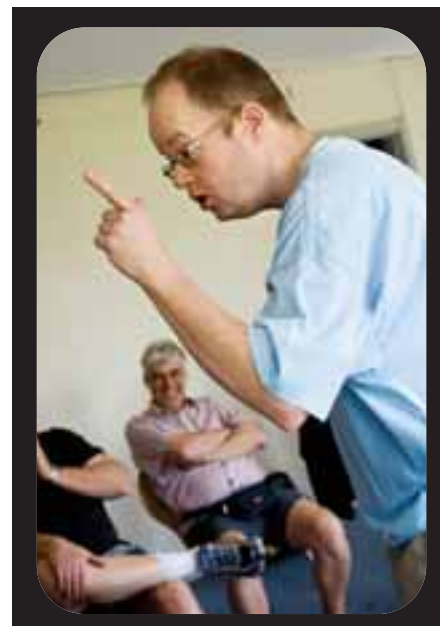
– Jeg vil jo bare vise, hvordan man danser. Det har jeg selv set i fjernsynet...

Kærester må også godt sige nej

Janne og Simon tager skovtursscenen nok en gang. De går tur, snakker, drikker kaffe, bliver mere og mere interesserede i hinanden.

Alle er enige om, at det er en god måde at blive kærester på. Og så kunne det jo udvikle sig i løbet af aftenen, mener Christian.

„Jeg har lyst til at have sex med dig, vil du det?“, spørger Simon. Og det er fint med Janne. Simon tager om hende, men hun stopper ham, da

han skal til at kysse. „Nej, jeg vil ikke. Jeg har ikke lyst alligevel...“ Hun skubber ham væk.

„Men du lovede jo! Skal man ikke holde, hvad man lover?“

– Joh, svarer nogle. Nølede.

Simon griber fat i Jannes arm. „Kom nu...“ „Nej, jeg vil IKKE“, råber hun og rykker sig fri.

– Må hun godt skifte mening midt i det hele, spørger Simon forsamlingen.

– Hvis hun ikke har lyst, har hun ikke lyst. Det er du nødt til at acceptere, svare Kevin. Og de andre tilslutter sig synspunktet.

Simon vil vide, om det også gælder, hvis man er kærester?

Ja, lyder svaret.

– Er I alle sammen enige om det?

– JA!

– Det er altså rigtigt, Simon. Man er to til at bestemme. Og man skal være enige, siger Michelle.

– Jamen, så er jeg fanden gale mig sur nu, brøler Simon og sparker vredt til en dør.

– Ja, det er muligt, du er sur. Men du kan ikke opføre dig sådan, siger Christian bestemt med armene over kors.

Men Henrik er provokeret. Han flyver nok engang op fra stolen og nærmer sig Simon med løftet pegefinger:

– NEJ, NEJ, NEJ...

– Det går ikke. Jeg går ikke og smadrer døre, når jeg er ude og besøge folk. Lad være med det. Det er en dum idé. Og vold... Du kan blive meldt for vold...!

Ømhed, nærhed og respekt

Pædagogerne vil gerne have flere bud på, hvad kærester laver sammen.

Pia forsøger sig:

– Altså – man spiser måske sammen. Ser film eller hører musik. Og så kysser man og kæler for hinanden. Man er tættere bundet sammen, når man er kærester. Eller forlovede...

Kevin nikker og giver Pias hånd et lille klem. Det med at røre ved hinanden er vigtigt, mener de begge. Man skal vise sin kæreste opmærksomhed. Og respekt.

– Kan I vise, hvordan man er sammen som kærestepar, opfordrer pædagogerne.

De fniser lidt. Men ja – det kan de da godt. Pia får et stort kys på munden.

– Uhhh – ismand, råber Christian, mens en taktfast klappen hagler ned over det let rødmende par.

– Hvordan følte det, vil Janne vide.

– Det var da dejligt, siger Pia og smiler bredt.

Kevin og Pia har fået blod på tanden. Der er lagt op til en ny scene.

Parret står tæt sammen. De kærtegner hinanden. Stryger blidt med hænderne ned over kinder, skuldre, arme, krop, ben. Der er helt stille omkring dem.

Da Kevin har aet Pia oppefra og ned og tilbage igen, træder han frem på gulvet, rømmer sig og siger:

– Sådan viser man sin kæreste ømhed, kærlighed og respekt. Man skal give og modtage følelser fra hinanden. Det ville vi vise. Tak...

Forsamlingen synes, det så rigtig rart ud. Og Simon siger:

– Hvis man kan stå så tæt sammen, kan man virkelig godt holde hinanden ud, ikke? Det er en god test på, om man er kærester.

– Jo, mener Jack:

– Men man skal i hvert fald spørge først...

S, R og SF ønsker forsøg med medicinfri behandling

Socialdemokraterne vil have sundhedsministeren til at redegøre for, hvorfor medicinfri behandling med kun lidt medicin og meget terapi til psykisk syge, aldrig er blevet til noget, og samtidig vil den samlede opposition have intensiveret behandlingen uden for hospitalerne. Men Venstre ønsker ikke medicinfri behandling

Af Gitte Rebsdorf

MEDICINFRI BEHANDLING ■ Socialdemokraterne vil have en forklaring på, hvorfor psykisk syge aldrig har fået mulighed for at få behandling med kun lidt medicin og meget terapi. Som beskrevet tidligere i *Socialpædagogen* (nr. 10 og 12) så ville både daværende sundhedsminister Arne Rolighed (S) og daværende formand for amtsrådsforeningen, Kresten Philipsen (V) ellers have indført forsøg med medicinfri behandling tilbage i 2001. Men forsøgene er aldrig blevet til noget. Det ryster socialdemokraternes psykiatriordfører, Karen Klint, som nu vil stille et § 20 spørgsmål til sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen (V).

Vi kan ikke være tjent med, at forsøget aldrig er blevet til noget. Den sag skal vi have genoptaget. Derfor vil jeg bede sundhedsministeren om en redegørelse, så vi kan få opklaret, hvad det er, der har hindret forsøget, siger Karen Klint.

Behovet for medicinfri behandling hænger blandt andet sammen med, at der er meget alvorlige bivirkninger ved medicinen. Derfor har flere brugerorganisationer efterspurgt alternativer til den medicinske behandling. Dertil kommer, at det langt fra er alle psykisk syge, som har gavn af den medicinske behandling. Eksperters anslår, at op imod 30 procent af de skizofrene patienter ingen gavn har af medicinen.

Penge til forsøg

Derfor er der også fra De Radikale opbak-

ning til forsøg med medicinfri behandling. Partiet vil have afsat centrale midler til forsøg med forskellige behandlingsformer.

Psykisk sygdom er et af de områder, hvor vi ved mindst om, hvad det er, der hjælper. Derfor er det afgørende, at der er vide rammer for at afprøve nye behandlingsmetoder. Til det brug skal der afsættes centrale midler til forsøg med eksempelvis medicinfri behandling. Eller forsøg hvor man forsøger at mindske brugen af tvang. Vi ved, at personalets engagement er afgørende for om behandlingen lykkes og derfor skal der være opbakning og gode rammer for deres arbejde, siger partiets psykiatriordfører, Elsebeth Gerner Nielsen, der vil fremsætte forslaget til efteråret i forbindelse med forhandlingerne om den fireårige psykiatriaftale.

SF, som spillede en central rolle i tilblivelsen af forslaget om medicinfri behandling sidst i 1990'erne, bakker fortsat om ideen med medicinfri behandling. Det blev dengang skrevet ind i betænkningen til psykiatriloven.

Det er vigtigt at huske, at der faktisk blev udarbejdet en rapport, som fastslog at nogle psykisk syge slet ikke har gavn af medicinen. Og så er der ikke så megen mening i at bruge store summer på at medicinere, siger SF's psykiatriordfører Anne Baastrup og understreger at medicinfri behandling i denne her sammenhæng, betyder, at der ingen tvang er i medicineringen.

Venstre imod

Hos regeringspartiet Venstre, er partiets psykiatriordfører, Birgitte Josefsen, imidlertid ikke begejstret for ideen om medicinfri behandling.

- Det er ikke noget, der står øverst på min ønskeliste. Effekten af den medicinske behandling bliver bedre og bedre. Desuden er der mange andre opgaver, for eksempel indenfor retspsykiatrien og børne- og unge-psykiatrien, der presser sig på, siger Birgitte Josefsen, der selv har en baggrund som sygeplejerske i psykiatrien.

En samlet opposition er også enige om, at der er brug for at styrke socialpsykiatrien. Hjælpen udenfor hospitalerne er nemlig ikke blevet udbygget i takt med at der er

blevet nedlagt sengepladser, påpeger Karen Klint.

På hospitalerne er der meget fokus på at få medicinen til at virke. Men man har glemt, at psykisk syge ofte kun er indlagt i meget korte perioder. Resten af tiden tilbringer de uden for hospitalerne. Og det er der, at der er brug for en øget indsats. Vi ved, at de psykisk syge efterspørger mere terapi, men det kan de ikke få, hverken på hospitalerne eller i socialpsykiatrien. Det skal vi have set på, siger Karen Klint.

Også hos SF og De Radikale er man parate til at ryste posen og gøre tingene på en ny måde.

Anne Baastrup peger på et eksempel fra Viborg, hvor man har etableret såkaldte døgnhuse.

Det er huse som alle andre huse. Her kan patienterne bo og fungere på lige fod med alle andre mennesker. De har deres egen bolig, men de har også mulighed for at få hjælp og beskyttelse, hvis de har brug for det. Det ville være oplagt at oprette flere af den slags rundt om i landet og så lade kommunerne stå for dem, nu hvor strukturreformen giver kommunerne flere beføjelser, siger Anne Baastrup.

I Norge har man som beskrevet tidligere i *Socialpædagogen* grebet hjælpen til psykisk syge an på en noget anderledes måde end i Danmark. Her er psykologer ligestillet med psykiatere og kan have det samme faglige ansvar. Det kan vi lære af i Danmark, mener Elsebeth Gerner Nielsen

Vi er ikke særlig fremsynede i Danmark. Vi skal være bedre til at tænke nyt. Og så skal vi i højere grad bruge flere faggrupper, lærere, pædagoger og idrætslærere. Der er flere eksempler, der viser, at psykisk syge får det væsentligt bedre med motion, siger Elsebeth Gerner Nielsen.

Interesserede kan læse andre artikler om medicinfri behandling i Socialpædagogens arkiv: www.sl.dk/socialpædagogen blad nr. 10/2006 og blad nr. 12/2006.

Den fortrøstningsfulde og den bekymrede

Den 1. januar 2007 nærmer sig med hastige skridt og den usikkerhed, der følger med. Derfor arrangerer SL Sønderjyllands Amt rundbordsamtaler for de personalegrupper, der skal ansættes i de nye kommuner

Af Kurt Ladefoged
Foto: Claus Thorsted

KOMMUNALREFORM ■ Ulla Christensen er ansat som faglig konsulent i SL Sønderjyllands Amt med det formål at hjælpe medlemmerne igennem kommunalreformen: Hun beskriver sig selv som den lidt bekymrede tante, der er nervøs for, om det socialpædagogiske arbejdsområde nu får den placering i de nye kommuner, som hun mener det bør have.

Torben Friis Sørensen er områdeleder i Sønderjyllands Amt for syv bo- og beskæftigelsessteder, der alle bliver placeret i Ny Sønderborg Kommune. Han er nok den mere fortrøstningsfulde, der tror på, at det nok skal gå godt, selv om han også har

øjnene åbne for, at det kan gå den anden vej

– Vi har forsøgt at få nogle nye grupper i gang blandt de ansatte, der skal overgå til kommunerne, så de kan drøfte, hvad der skal ske i den nye kommune. Men det har

Torben Friis Sørensen understreger, at han ikke er imod kommunalreformen. Han har talt varmt for placeringen i Ny Sønderborg Kommune. – Hvis viljen er tilstede, er jeg overbevist om, at vi også kan løfte området, siger han.

Ulla Christensen mener, at perspektiverne for en kommunal overtagelse principielt set er god. – Men måden, det er sket på, er utilfredsstillende. Kommunerne har ikke rigtig tænkt over, hvad de vil med tilbuddene.

været lidt svært at få dem i gang, fordi folk har så mange andre vigtige gøremål, siger Ulla Christensen

– For der er jo noget folk skal, og der er noget de kan. Men vi prøver alligevel at få grupperne i gang, fordi det både giver medarbejderne og SL gensidig viden om reformprocessen.

Hun har inviteret *Socialpædagogen* til at deltage i sådan en lille rundbordssamtale blandt de amtslige ledere, der fremover skal virke i Ny Sønderborg Kommune. Ud over Ulla Christensen og Torben Friis Sørensen skulle der have deltaget to andre. Men den ene havde pludselig fået en ny stilling og blevet kaldt til samtale med sin chef. Og den anden havde sygt barn.

– Jeg kan således være bekymret over, at specialskoler og specialbørnehaver skal overgå til BUPL-området, når man ser på, hvad BUPL's rummelighedsbegreb indeholder. En sådan rummelighed er jeg bange for kan føre til marginalisering.

**Ulla Christensen,
faglig konsulent i SL
Sønderjyllands Amt**

– Det er meget sigende for den meget omskiftelige proces, kommunalreformen udføres under, siger Torben Friis Sørensen.

– Man skal være forberedt på, at det vi taler om i dag, kan have ændret sig i morgen. Der er så mange, der skal have varetaget deres interessesfære. De ansatte i de eksisterende kommuner forsøger at positionere sig. De skal sikre sig deres domæne. Derfor kan det somme tider være lidt svært for os i voksen handicapområdet at få ørenlyd.

Bekymringer

Ulla Christensen: – For mig at se er det et problem, at børne- og ungeområdet ikke får sin egen søjle i Ny Sønderborg Kommune, men placeres administrativt i børn og skoleområdet. Det betyder, at vi må have særlig opmærksomhed henledt på dette område.

– Her ser jeg en fare i, at der kan opstå interessekonflikter mellem normal- og specialområdet. Jeg kan således være bekymret over, at specialskoler og specialbørnehaver skal overgå til BUPL-området, når man ser på, hvad BUPL's rummelighedsbegreb indeholder. En sådan rummelighed er jeg bange for kan føre til marginalisering.

Torben Friis Sørensen: – Faren består i, at rummeligheden bliver bestemt af mursten og ikke af ekspertise – at man kigger på, hvor der er plads henne. 98 procent af alle specialtilbud herved går til kommunerne.

Men ellers mener Ulla Christensen, at perspektiverne for en kommunal overtagelse principielt set er god.

– Men måden, det er sket på, er utilfredsstillende. Kommunerne har ikke rigtig tænkt over, hvad de vil med tilbuddene.

Her er Torben Friis Sørensen nok mere

– Hvis de nye kommuner giver os lov til at fortsætte decentraliseringen og metodefriheden, tror jeg nok det skal gå. Bare man ikke begynder at behandle de udviklingshæmmede med stregkoder – sådan som vi har hørt eksempler på fra ældreområdet.

– De udviklingshæmmede skal behandles individuelt med socialpædagogisk menneskeforståelse. Hvis man vil til at djøfisere området, så får man et dårligere produkt

– Så vi henstiller til politikerne, at de bliver i styrehuset og holder sig fra maskinrummet.

– Derfor mener jeg også, at vi skal være indstillet på at drøfte og diskutere vores metoder og dokumentere dem over for politikere og forvaltning. Det jeg gerne vil have mig frabedt er, at man går ned og styrer alt i detaljer.

– Man må vise medarbejderne den tillid,

- De udviklingshæmmede skal behandles individuelt med socialpædagogisk menneskeforståelse.. Hvis man vil til at djøf-isere området, så får man et dårligere produkt
- Så vi henstiller til politikerne, at de bliver i styrehuset og holder sig fra maskinrummet.

Torben Friis Sørensen, områdeleder i Sønderjyllands Amt

at de sagtens selv kan tilrettelægge og udføre arbejdet med beboerne, siger Torben Friis Sørensen.

Metodefrihed

Ulla Christensen: - Men kan det lade sig gøre, hvis vi får „bestiller - udfører - modtager“ konceptet, også kaldet BUM-modellen, trukket ned over hovedet? Hvis man vil give sig til at måle alt med stopur og tjeklister, så bliver jeg nervøs. Det vil sige, hvis mødet med borgeren skal styres af en kontraktholder.

Torben Friis Sørensen: - Jeg tror ikke, at modellen skal opfattes så rigid. Jeg har i hvert fald ikke på papir bevis for, at de vil bruge den til at skære ned.

- Jeg går efter metodefrihed - det vil sige, at jeg får en pose penge og sammen med medarbejderne finder ud af, hvad beboerne / brugerne har behov for.

- Princippet om, at folk skal have en ordentlig pleje er betingelsen for at komme videre i den menneskelige udviklingsproces. Hvis man sidder med en våd ble, kan man ikke koncentrere sig om noget andet.

- Derfor er skift af bleen forudsætningen for at kunne lave noget mere meningsfyldt. Men bleskiftet er ikke målet med indsatsen, fastslår Torben Friis Sørensen.

For at give beboerne et meningsfyldt liv håber han også, at man kan fortsætte med at give beboerne et dagligt miljøskift med aktiviteter dagen igennem. Det får folk til at leve længere.

Skrækscenariet

Skrækscenariet for Torben Friis Sørensen er, at det bliver sådan, som han har set eksempler på efter besøg i Tyskland.

- Her skal medarbejderne hver dag sidde med et kæmpeskema og krydse af, hvilke ydelser den enkelte beboer har fået. Har de fået brusebad, karbad eller blot en klud i ansigtet? Og det bliver kontrolleret, om alt er krydset rigtigt af.

- Derfor vil jeg af alt kæmpe imod, at beboerne bliver betragtet som et objekt, så vi kommer til at havne i de groteske tilfælde, som vi har set i ældresektoren.

Han nævner en række negative konsekvenser, der kan opstå, hvis man piller ved beboernes hverdag eller fjerner forudsætningerne for deres gode liv:

- Hvis man indskrænker deres bolig
 - Indskrænker deres beskæftigelse
 - Indskrænker deres miljøskifte
- så risikerer man, at beboerne bliver
- selvskadende
 - voldelige
 - får brug for beroligende medicin
 - vandrer hvileløse rundt
 - Vi ser det, når værkstedet har haft sommerlukket i tre uger. Så bliver beboerne mere rastløse og utilpassede. Gamle og uhensigtsmæssige adfærdsmønstre kommer frem igen.

- Vi ser, der kommer flere „goddav'er“ - beboere, der står ved indgangen for at hilse på alle, der kommer ind.

- Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg ikke er imod kommunalreformen, og jeg har talt varmt for, at vi kommer ind under Ny Sønderborg. Hvis viljen er tilstede, er jeg overbevist om, at vi også kan løfte området. Men man kan altså også vælge at gøre det modsatte, konstaterer Torben Friis Sørensen.

Dokumentation

Torben: - Den tid, vi er i nu, har skærpet fokus på, hvad vi laver, og vi må vi finde os i, at vi skal dokumentere, hvad vi gør og hvorfor. Derfor har det også været vigtigt at tage personlige kontakter under den proces, vi er i.

- Som amtskommunal leder har jeg ikke siddet tilbagelænet i stolen og bare ladet tingene ske. Vi har været rundt og præsentere os, og vi har også haft besøg af de kommunale politikere. Desuden har jeg haft gang i de personlige kontakter - også med nogle, som jeg kendte i forvejen.

Nu er det i nye relationer, vi mødes. Første skridt bliver at skabe et nyt samarbejde og en ny organisation. For hvis ikke ledelserne kan arbejde sammen, kan medarbejderne jo heller ikke komme til at fungere. Men generelt synes jeg, der har været en god stemning.

kl@sl.dk

Politikerne i de nye kommuner i Århus amt ved godt, hvad socialpædagoger kan og vil.

Det har folk fra SL Århus fortalt i alle de nye sammenlægnings- og socialudvalg

Af Anja Dybris

Foto: Thomas Søndergaard

KOMMUNALREFORM ■ Kommunale og regionale politikere skal være i stand til at træffe kvalificerede beslutninger om socialpædagogiske arbejdspladser.

Derfor bør de som minimum vide, hvad arbejdspladserne er for nogle størrelser. Hvilke børn og voksne der bor og arbejder dér. Hvad de har behov for. Og hvad det særlige er, som socialpædagoger kan sammen med dem. Mener SL Århus.

- Både de fremtidige muligheder og konsekvenserne af at forandre skal stå lysende klart, siger Verne Pedersen, formand for SL Århus.

Allerede for et år siden vedtog amtskredsbestyrelsen i SL Århus en plan for, hvordan man ville samle oplysninger, sprede viden og påvirke politikken i de nye kommuner og regionen, og man ansatte en projektleder, Jens Sørensen, til at samle trådene.

En af hans store opgaver var at oprette netværk af tillidsfolk og andre interesserede i de ti nye kommuner. Netværk som skulle og skal følge og påvirke udviklingen tæt på medlemmerne og de lokale politikere og forvaltningsfolk.

Formålene med planen var at informere medlemmerne, skabe en god dialog med politikerne og få medindflydelse der, hvor de fremtidige rammer bliver besluttet. Det er der foreløbig kommet gode resultater ud af.

- Vi har været og er i dialog med medlemmerne for at høre, hvad de ved og hvad de mærker af konsekvenser. Vi har skabt en positiv kontakt til politikere og forvaltningschefer i kommunerne og sæt de første frø til et godt samarbejde, fortæller Verne Pedersen.

- Desuden har vi fået plads i næsten alle MED-udvalg og er repræsenteret i

I Ny Sønderborg får voksenhandicapområdet sin egen søjle, hvor også socialpsykiatrien kommer til at høre under. Børne- og ungeområdet kommer ind under området børn og uddannelse, og det opleves lidt problematisk.

Socialpædagoger – det er os

samtlige forhandlingsudvalg, der skal udforme de nye MED-aftaler.

Se med egne øjne

I løbet af det tidlige forår havde SL-delegationer foretræde for hvert sammenlægnings- eller socialudvalg i de nye kommuner. De lokale ledere og netværk var baggrundsgruppe. Hver delegation bestod af formand eller faglig sekretær, projektleder, en lokal lederrepræsentant og bestyrelsesmedlemmer, som er TR eller ansat i den pågældende kommune.

SL's folk havde flere forskellige emner, de gerne ville diskutere med politikerne, men vigtigst var at få skabt en god dialog.

– Alle politikere havde lagt mærke til, at SL anbefalede, at det socialpædagogiske område skulle overføres til regionen, fortæller Verne Pedersen.

– Vi forklarede, at det havde faglige og saglige grunde, altså ikke var en generel kritik af kommunerne, og at vi nu ville gå ind i et konstruktivt samarbejde med de kommunale arbejdsgivere.

– Vi har først og fremmest præsenteret socialpædagoger, vores arbejdsområde og hvem det er, vi arbejder med. Har forklaret, hvad det er, der adskiller specialområdet fra normalområdet. Til det havde vi også lavet en gavepakke til hver deltager med alle de pjecer, SL har udgivet.

På nogle offentlige møder var det tydeligt, at kommunale politikere ikke vidste meget om hverken socialt belastede børn og unges eller fysisk-psykisk handicappedes problemstillinger og behov. Morten og

Verne Pedersen, formand for SL Århus, fortæller, at politikere fra flere kommuner har fulgt opfordringen til at tage ud at besøge socialpædagogiske arbejdspladser, så de kunne få kød og blod på, hvem beboere og brugere er, og komme i dialog med socialpædagogerne.

– Skanderborg kommune overtager mange socialpædagogiske arbejdspladser – hele landsbyen Sølund og flere andre bo- og arbejdssteder. Socialpædagoger kommer til at udgøre 1/6 af alle kommunens ansatte, så SL skal være meget synlig.

Erik Borring,
fællestillidsrepræsentant

Peter, kendt fra tv, var de fleste politikeres referenceramme.

– Derfor opfordrede vi politikerne til at tage ud at besøge vores arbejdspladser, så de kunne få kød og blod på, hvem beboere og brugere er, og komme i dialog med socialpædagoger. Og det har politikere fra flere kommuner gjort, fortæller Verne Pedersen. – Ligesom pædagoger og ledere også har fulgt vores opfordring til at beskrive deres tilbud, faglighed og visioner for fremtiden.

Under møderne har alle politikere tilkendegivet, at forandringer selvfølgelig skal ske ud fra en faglig og ikke en økonomisk vurdering.

Andre emner, som SL Århus har diskuteret med udvalgene for de nye kommuner er, hvordan man forebygger usikkerheden for medarbejdere, der skal skifte arbejdsgivere, og hvad kommunerne lægger vægt på i den proces. Hvor vigtigt det er med faglige miljøer på tværs for at fastholde arbejdspladsernes særlige faglighed og udvikle området. Og at ledere og ansatte er vant til en høj grad af decentralisering og medbestemmelse.

– Vores råd er, at kommunerne oplyser deres nye medarbejdere om, hvornår tingene skal ske og på hvad, hvordan og hvornår de kan få medindflydelse.

Netværk i gang

Informationer til medlemmerne er først og fremmest blevet formidlet via tillidsrepræsentanterne og her i foråret direkte på dialogmøder på arbejdspladser i de enkelte kommuner.

Tillidsrepræsentanterne er også drivkraften i de lokale netværk, som er oprettet i hver af de nye kommuner, og som samarbejder med Jens Sørensen, projektleder.

Arbejdet i netværkene gik lidt trægt i starten, men tog fart, da kommunerne 15. februar meldte endeligt ud, hvilke arbejdspladser de ville have ansvar for.

– Skanderborg kommune overtager mange socialpædagogiske arbejdspladser – hele landsbyen Sølund og flere andre bo- og arbejdssteder. Socialpædagoger kommer til at udgøre 1/6 af alle kommunens ansatte, så SL skal være meget synlig, mener Erik Borring, fællestillidsrepræsentant og kontaktperson i SL-netværket i ny Skanderborg kommune.

Netværket består af ti tillidsrepræsentanter eller suppleanter fordelt på otte arbejdspladser.

– Vi er i gang med at lære vores nye lege-kammerater at kende i den kommunale struktur og klæde vores repræsentant i forhandlingsudvalget på, så vi kan få en god MED-aftale.

Skanderborg er en selvforvaltningskommune med få embedsmænd og et enstrenget TR-system, som er nyt for socialpædagogerne.

– Lige nu diskuterer vi, hvor vi skal søge indflydelse, for det skal være der, hvor kompetencen ligger. Vi er også i gang med at undersøge, hvilke af de personalepolitiske emner vi kender fra amtet, at medlemmerne ønsker vi skal holde fast i som f.eks. seniorpolitik og feriefond, fortæller Erik Borring.

Medlemmerne af netværket tager til offentlige arrangementer, lytter og giver deres mening til kende, og de er ved at forberede et stort medlemsmøde i efteråret med politikere og embedsmænd, hvor socialpædagoger kan få lejlighed til at stille alle de spørgsmål, som de endnu ikke har fået svar på.

SL Århus' plan

- Maj 2005 vedtager SL Århus en plan for at arbejde med ny struktur lokalt
- August 2005 ansættes en projektleder
- Efterår 2005 indsamles oplysninger og oprettes netværk af TR'er og interesserede
- December 2005 søges om foretræde i sammenlægnings- og socialudvalg
- Januar – juni 2006 er der foretræde i samtlige kommuner og dialogmøder med medlemmerne. Projektleder og netværk får pladseret SL-repræsentanter i forhandlings- og MED-udvalg

Kurser slår behandling

Hvis man som misbruger vil tilbage på arbejdsmarkedet, er det lige så vigtigt at tage et jobforberedende beskæftigelseskursus som at gå i behandling. Det viser erfaringerne fra et stor projekt på Sjælland. Selvfølgelig skal misbruget behandles, men hvis behandlingen kombineres med et jobkursus, der kan føre til reel beskæftigelse, har det langt større effekt. Udsigten til et arbejde virker for mange så motiverende, at de kan håndtere samtidigt at få has på misbruget og starte i nyt job. I alt har 300 langtidsledige deltaget i projektet, der siden 2001 har involveret seks herberger, 12 kommuner og fire amter.

jni

Offentligt ansatte er på B-holdet

De sækker bagud. Ikke nok med at de offentlige ansatte ligger bagest i feltet, når det gælder lønnen – de kan heller ikke følge med, når det gælder 'alt det andet'. De offentligt ansatte har nemlig slet ikke samme adgang til de skattefrie personalegoder, der bliver en større og større del af lønnen på det private arbejdsmarked. En undersøgelse, som FOA har lavet, viser, at lønforskellen på en offentligt og en privat ansat bliver meget mere markant, hvis man indregner denne skjulte lønforskel. Blandt de mest populære skattefrie goder, som private arbejdsgivere bruger til at belønne deres ansatte, er internetforbindelse og computere i privaten, sundhedsforsikringer og -ordninger samt pendlerkort. Sådanne goder er der ikke mange offentlige arbejdsgivere, der uddeler, og det bekymrer FOA, der frygter en stadig større forskel på et A- og et B-hold.

jni

Et pluk af relevante fagbøger

Redigeret af Jens Nielsen

Borgerinddragelse og retssikkerhed

Af *Ingelise Bech Hansen, Helle Nørrelykke og Hanne Sjelborg*

Enhver borger har ret til at blive inddraget i behandlingen af sin egen sag, og der er en række retssikkerhedsmæssige krav til det sociale system. Men i praksis er det svært at få til at hænge sammen. Både 'almindelige' sociale klienter og de mest udsatte borgere oplever, at der kan være et gabende hul mellem de regler, der skal følges, og de behov og ønsker, man kommer med som menneske. Med andre ord: Det er ikke altid loven overholdes. Forfatterne til denne bog underviser alle på den Den Sociale Højskole i Odense, og bogen giver en indføring i samspillet mellem borgeren, det sociale system og lovgivningen. Den er måske først og fremmest for socialrådgivere, men andre socialarbejdere, hvis klienter og brugere ofte er i kontakt og måske konflikt med 'systemet' vil kunne finde ny viden her.

Udkommet på Hans Reitzels Forlag. 232 sider, 250 kroner.

Støtte til omsorgssvigtede børn

Af *Steffen Christensen og Claus Holm Thomsen*

Hvordan skal man støtte et omsorgssvigtet barn – og hvordan spotter man de signaler hos børnene, der tyder på omsorgssvigt? Det er spørgsmål, der er i fokus i denne „Handlingsvejledning ved omsorgssvigt“. Spørgsmålene bliver mere og mere relevante i en tid, hvor rummelighedstanken betyder, at flere og flere udsatte børn inkluderes i 'normalmiljøet'. Den lille bog her er en fortsættelse af de to forfatters bog „Handlingsvejledning ved omsorgssvigt“, og er målrettet til lærere og pædagoger i almindelige skoler og institutioner, men kan også læses af andre, der er i kontakt med de udsatte

børn. Forfatterne er henholdsvis socialpædagog og cand.scient.pol. Udkommet på Kroghs Forlag. 62 sider, 129 kroner.

Dilemmaer i den moderne familie

Af *John Aasted Halse*

Har danske børn det bedre end nogensinde, med flere ressourcer og muligheder end nogen tidligere børnegeneration? Eller er der krise i de moderne familier med pressede og stressede børn til følge? Begge påstande høres i debatten, og forfatteren, der er psykolog og tidligere formand for Børns Vilkår, viser, hvordan mange af meningerne om det moderne familieliv bygger på fordomme og myter. Alene det faktum at nutidens forældre – på grund af de hastige ændringer i vores levevis og i sam-

fundet som helhed – ikke kan bruge deres egen opdragelse til ret meget, er med til at forplumre debatten og føre både forældre og professionelle, der arbejder med børn, ind i ukendt land. Bogen rettet mod såvel forældre, professionelle og studerende på de pædagogiske uddannelser.

Udkommet på Hans Reitzels Forlag. 173 sider, 225 kroner.

Psykiatriens udfordringer

Af *Per Jørgensen, Søren Bredkjær og Merete Nordentoft*

„En debatbog med de nødvendige svar“ – så ligefremt lyder undertitlen på denne bog fra tre af tunge navne inden for psykiatrien. Udgangspunktet er det paradoks, som betyder, at mens vores viden om psykisk sygdom øges voldsomt i disse år, så er psykisk sygdom stadig voldsomt tabubelagt. Følelser og personlige kæpheste fylder for meget i debatten, mener de tre forfattere. De vil have en debat i gang blandt alle involverede i psykiatrien. Blandt andet lægger de tre op til, hvordan man fra deres behandlingspsykiatriske udgangspunkt kan styrke samarbejdet med for eksempel patient- og pårørende-organisationer. Og de peger på det uheldige i opdelingen og modsætningsforholdet mellem behandlings- og socialpsykiatrien – en opdeling, som de frygter bliver værre med kommunalreformen.

Udkommet på FADL's Forlag. 120 sider, 200 kroner.

Udviklingshæmning, beskæftigelse og netværk

Af *Lis Jessen*

Vi har tidligere skrevet om Lis Jessen og det projekt, Job i Erhverv, som hun står i spidsen for. Sammen med sine kolleger fik hun sidste år Ribe Amts kvalitetspris for arbejdet med at skaffe udviklingshæmmede i job på det almindelige arbejdsmarked. Denne bog er en redigeret udgave af hendes speciale ved cand.pæd.-uddannelsen, og den sætter fokus på de muligheder for et godt liv, som de udviklingshæmmede har – på styrker og robusthed i stedet for på sårbarhed. Og her spiller netværksdannelsen en vigtig rolle. Netværkene er det, der kan få 'det personlige, nære liv' og 'samfundslivet' til at hænge sammen, og de er blevet endnu vigtigere, fordi afinstitutionaliseringen slipper de udviklingshæmmede 'løs' i samfundet.

Udkommet på Forlaget Udvikling. 104 sider, 225 kroner. Kan bestilles på www.forstandergruppen.dk.

Vi vil blive i SL!

Tillidsrepræsentanter i
Storstrøm og Vestsjællands amt
(Modtaget d. 14.6.2006)

Vi skriver på baggrund af, hvad der rører sig på vores arbejdspladser, men tilsyneladende også hvad der rører sig på mange andre arbejdspladser, som bliver tvunget til at overgå til BUPL, når vi overgår til kommunerne. Vi blev inspireret af artiklen i *Socialpædagogen* nr. 6/2006, hvor tillidsfolk fra Vejle Amt har ytret deres bekymring for at skulle skifte fagforening til BUPL.

Vi tænkte, det må da være muligt at blive hørt, inden det er for sent. Vi bliver da nødt til at gøre noget. Det kan da ikke være rigtigt, at man skal tvinges over i en fagforening, man slet ikke hører til. Vi ved, at SL arbejder på at få lavet et samarbejde med BUPL om en evt. fælles overenskomst, men ingen ved, om BUPL vil indgå en sådan aftale.

Vi synes, der er brug for opbakning fra medlemmernes side, derfor har vi taget initiativ til en underskriftsindsamling, hvor vi vil få mulighed for at gøre indsigelser og ytre vores bekymring, men også et råb om at kunne få lov til at blive i SL, som varetager specialområdet interesser.

På vores arbejdspladser er bekymringen meget:

Er BUPLs overenskomst en forringelse af vores nuværende med SL?

Da BUPL er en fagforening, der varetager normalområdet interesser, hvad kan de så gøre for os? Har de overhovedet kompetence inden for det område, og vil vi overhovedet blive hørt?

Hvad med TR? I SL har vi fået udlagt en stor del af kompetencen til tillidsmanden/kvinden på den enkelte arbejdsplads, vil det blive en forringelse af de lokale aftaler, at det vil blive styret mere foroven? Den kompetence, som SL har udlagt, har

været med til at udvikle vores arbejdsplads, da vi selv har haft indflydelse på, hvad der skulle prioriteres.

Hvad med pædagogmedhjælperne, der er tvunget over i andre fagforbund såsom FOA osv? Hvorfor kan man ikke stå sammen, det fungerer fint i SL.

Vi synes selv, vi har et godt fagblad med nogle gode socialpædagogiske artikler, som er relevante for vores områder. Efter at have læst nogle af BUPLs fagblade, er det meget inden for normalområdet, hvilket ikke er så relevant for os. Det samme gælder jobannoncer osv.

Alt i alt kan vi kun se forringelser ved at skulle overgå til BUPL og vil derfor kæmpe imod på det kraftigste. Vi håber meget, at SL kommer igennem med at få lavet en fælles overenskomst med BUPL. På vegne af tillidsrepræsentanter i Storstrøm og Vestsjællands amt.

Line Hobolth – Ladegårdsskolen

Vinni Jensen – specialbørnehaven Lærkereden

Joan Jørgensen – specialfritidshjemmet Solsikken

Anna Hermann – specialfritidshjemmet i Holbæk

Lotte Dalsgaard – specialbørnehaven Tumlingen

Marianne Voigt Jensen – specialbørnehaven Solsikken

Vivi Seerup – specialfritidshjemmet – Kvædehuset

Dorthe Isager – Ådalskolen

Institutionens underskrift

Medlemmers underskrift

Svar fra Kirsten Nissen

Mange medlemmer, der arbejder i specialbørnehaver og på specialskoler (skolefritidsordninger) har henvendt sig til SL's forretningsudvalg. Fra 39 forskellige arbejds-

pladser har vi modtaget 585 (opgjort pr. 21.6.2006) underskrifter på en enslydende henvendelse, hvor I udtrykker bekymring for udsigten til at skifte faglig organisation, når jeres arbejdspladser pr. 1. januar 2007 overgår til kommunerne.

Først en tak for henvendelsen.

Jeg har, på forretningsudvalgets vegne, tidligere udtrykt forståelse for jeres frustration. (*Socialpædagogen* nr. 6/2006 side 21, www.sl.dk/Socialpædagogen/arkivet). Vi mener også, at SL har de bedste forudsætninger for at varetage specialområdet faglige interesser og har arbejdet for, at SL i samarbejde med BUPL kunne få en anden løsning for socialpædagogerne.

Desværre er vi ikke kommet igennem med en anden løsning. På mødet mellem SL's og BUPL's forretningsudvalg den 19. juni afviste BUPL vores forslag om, at SL beholder forhandlingsretten for medlemmer i pædagogstillinger frem til den 1. april 2008 med henblik på at indgå en fælles overenskomst fra det tidspunkt.

SL foreslog alternativt, at vi kunne lade medlemmerne i fællesskab afgøre, hvor forhandlingsretten skal placeres, men det kunne der heller ikke opnås enighed om.

Derfor må vi desværre konkludere, at BUPL fra den 1. januar 2007 har forhandlingsretten i forhold til jeres stillinger, og at SL ikke længere har muligheden for at forhandle jeres ansættelsesforhold. Vi vil i forlængelse af denne afklaring drøfte sagen med FOA og forventer en tilsvarende afklaring for pædagogmedhjælperne.

Forretningsudvalget vil skrive personligt til det enkelte berørte medlem og her gøre rede for, hvilke konsekvenser det umiddelbart får for jeres løn og ansættelsesforhold.

Kirsten Nissen

Forbundsformand

Svar til Tommy Gjøl

Kjeld Krageskov
Klosterbanken 18
Slagelse
(Politisk interesseret og
mangeårig lægdommer i såvel
By- som Landsret.)
(Modtaget d. 19.6.2006)

*Til Tommy Gjøl's (TG) indlæg i Socialpæda-
gogen nr. 20.*

Kære TG. Tillad at jeg anbefaler dig at læse mit indlæg igen.

Du har vist ikke (læst?) forstået, hvad jeg forsøger at skrive.

Jeg skriver – at strafferammen for uagt-
somt manddrab er op til 8 års fængsel –
hvilket jo ikke er det samme, som jeg men-
er, at en ung mand, som kører total hen-
synsløst „råddent“ og dræber en anden skal
8 år i fængsel.

Derimod mener (og skriver) jeg at for ek-
sempel 3 år ville være passende.

De 3 år afsones under forhold som mas-
sivt søger at ændre den unges norm- og
værdisæt samt hensyn til andre menne-
sker.

Skolegang, uddannelse, kognitiv påvirk-
ning mv. skal finde sted.

Kriminalforsorgen mv. følger op – og le-
ver den unge ikke op til de af retten pålag-
te foranstaltninger, tages straffen op til ny-
overvejelse.

Alle 3 år skal ikke nødvendigvis afsones i
(ungdoms)fængsel. Det sidste år eventuelt
med moderne edb „fodlænke“, når ved-
kommende er på arbejde, skole eller af an-
den grund uden for fængsel.

(Netop i denne weekend er der igen et
menneske, en 18 årig pige fra Holbæk, som
er i yderste livsfare, idet hun er blevet kørt
ned af en aldeles hensynsløs ung mand.)

Jeg vil opfordre TG til at lytte til DR P1
„Lige Lovligt“ 15. juni hvor jeg deltager
(kan findes på nettet), så får han nok et

bredere indtryk af, hvad jeg står for i den-
ne sag.

TG til din orientering – der findes ikke
Ungdomsfængsler i Danmark.

Søbysøgård, det sidste vi havde, blev ned-
lagt i vist 1973.

TG sæt dig lidt ind i, hvad der ligger i be-
grebet „generalpræventivseffekt“, de kun-
ne hjælpe dig lidt til en bedre forståelse af
det, du forekommer så skræmsikket på.

Hvis en dom ikke, tilstrækkeligt, også
dækker befolkningens hævnmotiv/retfær-
dighedssans, så opstår risikoen for selvtægt
– hvilket ingen vel ønsker!

I øvrigt tænkes der for tit mere på synde-
ren end på ofret, hvilket er helt uantageligt
og aldeles uanstændigt!

En bil kørt „råddent“, som disse unge
kører den, kan udmærket sidestilles med
– at de besidder/betjener et mordvåben, og
dette skal, i nogen grad, afspejle sig i dom-
men!

Pædagogisk tankevækkende TV-udsendelse

Ahmet Demir
Cand.pæd & familierapeut
Leder af Blæksprutten
(Modtaget d. 8.6.2006)

Mandag den 22. maj sendte TV2 en inter-
essant udsendelse, som handlede om, at en
gruppe på 6 unge med forskellig etnisk
baggrund fra Gellerupparken i Århus skul-
le mødes med 6 unge danskere fra Aalborg.
Formålet var at finde ud af, om de to grup-
per har et ekstremt syn på hinanden. In-
den udsendelsen blev vist, stillede man
spørgsmål til socialarbejdere, politikere og
andre der interesserer sig for unge, om det
kunne lade sig gøre at stille de to grupper
over for hinanden. En stor del sagde straks
nej, det kan ikke lade sig gøre, vi må sørge
for at holde dem væk fra hinanden. Men
realiteten er, som det ses af TV2-udsende-
lsen, at det kan lade sig gøre

Jeg vil ikke stemple alle pædagoger og
øvrige socialarbejdere som inkompetente
hvad angår konflikthåndtering, men jeg så

i udsendelsen, hvordan pædagoger hånd-
terer dette, og for mig at se spiller de fallit
over for etniske unge. Socialarbejderen og
pædagogen vurderede i den konkrete situ-
ation, inden de mødte de unge, om det var
nogen, de ville køre en konflikt helt til
bunds med, eller om de måtte trække sig
midt i konflikten.

Udsendelsen gav stof til eftertanke, hvad
angår de professionelle håndtering. Vi bør
forsøge ikke at spille fallit over for etniske
unge. Vi bør som voksne sætte os i respekt,
og jeg vil opfordre socialarbejderne til at
tænke sig grundigt om, inden de går ud i
konflikter. Personligt vil jeg køre konflikter
til bunds, fordi signalværdien har stor be-
tydning. Respekten over for den enkelte
pædagog og institution afhænger blandt
andet af konflikthåndteringen.

Mange tror, at etniske ungdomsgrupper
er homogene og har en truende adfærd
over for danskere eller andre. Som det ses i
udsendelsen, opstår konflikten typisk, hvis
man på forhånd har denne holdning. Pro-

blemet for mange er, at de ikke har noget
tillidsforhold, fordi politi og andre ser dem
som et problem. Her mener jeg, at vi pro-
fessionelle skal være opmærksomme på,
hvad der foregår i grupperne, og så arbejde
med deres holdninger.

Jeg hører ofte unge påstå at for eksempel
danskerne er racister. Men min kommen-
tar er, du er også racist, og det reagerer de
voldsomt på. Jeg er af den overbevisning, at
vi bør arbejde ensartet med ekstreme ung-
domsgrupper, som en del af os bliver ban-
ge for på grund af deres indstilling.

Som det ses i udsendelsen, gav de unge
selv udtryk for, at de er langt fra hinanden
hvad angår holdninger og menneskesyn,
men de kunne dog være i samme rum.
Derfor mener jeg, at især vi socialarbejde-
re ikke bør være dømmende på forhånd.
Jeg er stor tilhænger af konfrontations-
pædagogik og har positive erfaringer med
det.

Seksualitet og ligeberettigelse

Ingelise Ørndorf
Socialpædagog
Uddannet ved
Pædagogseminariet i Aalborg
Odinsgade
(Modtaget d. 7.6.2006)

Kære Jørgen Buttenschøn

Du giver i *Socialpædagogen* nr. 11, 2006 udtryk for visse antagelser om mit syn på mennesker med handicap og mennesker som prostituerer sig, dine antagelser må stå for egen regning.

Jeg er fuldstændig enig i, at så længe loven tillader køb af seksuelle ydelser, har handicappede selvfølgelig den samme „ret“ til dette som alle andre mennesker i dette samfund.

Men kære Buttenschøn, det er jo heller ikke handicappedes rettigheder, jeg problematiserer, det er derimod den dobbeltrolle socialpædagogen placeres i, når han/hun står som mellemlid.

Du skriver, at jeg stempler mennesker, der prostituerer sig, som undertrykte tabere, den påstand er alene et udtryk for din (fejlf)fortolkning.

Du kender personligt mennesker som af egen fri vilje har valgt prostitution, tillykke med det. Men hvad kan den oplysning bruges til? Udover at fortælle noget om din personlige forståelse af begrebet „fri vilje“.

Jeg ønsker i mit indlæg i *Socialpædagogen* nr. 7, 2006 at rette fokus mod socialpædagogens integrationshandlinger og det paradoksale i, at vi som socialpædagoger risikerer at bidrage til udstødelse. Blandt andet derfor kommenterer jeg på den manglende sammenhæng i vejledningen om seksualitet – uanset handicap.

Du skriver, at de prostituerede som socialpædagoger arbejder sammen med, ikke er presset til prostitution og ikke har alfonser som scorer kassen på dem. Hvor ved du det fra? Har du rent faktisk undersøgt det? Eller er det igen din personlige erfaring,

der taler? Og hvordan har du tænkt dig, at den enkelte socialpædagog kan sikre sig, at dette ikke er tilfældet?

Mener du rent faktisk, at socialpædagoger bør læne sig op ad din subjektive vurdering frem for mange års forskning?

Du udtaler, at du har kæmpet hele dit liv for handicappedes ligeberettigelse, hvilket er prisværdigt. Så henviser du til FN's standardregel om ligestilling for handicappede nr. 9, der blandt andet indebærer, at handicappede aldrig må forhindres i at opleve forældreværdigheden, men samtidig mener du jo, at socialpædagoger bør påvirke udviklingshæmmede til at fravælge børn (*Socialpædagogen* nr. 9, 2005). Den udviklingshæmmedes rettigheder defineres dermed af socialpædagogen, hvad er ligeberettigelsen så egentlig værd, hvis den reelt kun eksisterer på papiret og ikke i handlingen?

Hurra for ligeberettigelsen og den positive udvikling.

Fællesskabet mellem mennesker

Niels Dujardin,
uddannelseskonsulent,
Århus Amt
(Modtaget d. 19.6.2006)

Venstreorientering beror på forkert tænkning. På venstrefløjens højprioriteres fællesskabet mellem mennesker med, hvad det indebærer af loyalitet, solidaritet osv., og følgelig går den venstreorienteredes bestræbelse ud på at nedbryde det, der skiller. Pr. venstreorientering er det klasseskel og nationalstater, der skiller, og følgelig skal disse nedbrydes. Venstreorienteringens kerne-værdi, nemlig 'fællesskabet mellem mennesker' er i og for sig ikke dårlig; det er venstre-perspektivet, der er forkert.

Venstrefløjens-tænkningen kikser, fordi den overser det, der faktisk og temmelig naturgivet samler, nemlig den historisk betingede kultur, som pr. langsom vækst har dannet, hvad Grundtvig kalder, de folkelige fællesskaber. Da disse jo ikke er abstraktioner, men konkrete, må de naturligvis afgrænse sig i et jordisk hjem og en

under en lov; det forhold er, hvad vi kalder 'nationalstaten'.

Det er lige netop det, der naturligt samler, som venstrefløjens vil nedbryde, vil opløse. Venstrefløjens tror på, at folk og folkeslag kan samles via en kollektiv og bevidst bestræbelse, der er fikseret på paroleagtige værdiudsagn. Det er en idealistisk teori – en såkaldt 'utopisme' – som ikke indtil dato har ladet sig realisere. Den slags bestræbelser har blot skabt et nyt og særdeles dybt skel i det naturlige, folkelige fællesskab; nemlig skellet mellem de korrekte og de ukorrekte. De konkrete aktiviteter for at realisere et værdi-sæt fra oven, har resulteret i flere rædselsregimer, for eksempel: Nazi-Tyskland, Sovjet, DDR, Nordvietnam, Nordkorea osv.

I de senere år har vi oplevet, hvordan prominente personer fra venstrefløjens har opdaget, at de så ind i et troldspejl, hvad angår deres ideologisk-politiske topprioritering: – Fællesskabet mellem mennesker. Det gælder eksempelvis eks-venstresocialisterne Karen Jespersen og Ralf Pittelkow, socialdemokraten, forfatteren og debat-

tøren, Ole Hyltoft, den tidligere ekstremt venstreorienterede journalist og forfatter, Lars Hedegaard, eks-socialdemokraten, Mogens Camre, og sikkert en del flere uden for mediefladen.

Jeg er i dette blad blevet kaldt personlighedsspaltet, fordi jeg er medlem af Dansk Folkeparti og samtidig er hyper-socialpædagog. Jeg er nu intet paradoks, men har bare en anden mening, fordi jeg har en anden analyse. Min mening er desværre klassificeret som ukorrekt af vores fagforbund, hvis ledelse lever i et troldspejl-kabinet. Fredag den 16. juni modtog jeg en mail fra socialdemokraten Karen Jespersen. Karen animerede mig til at fortsætte kampen mod dansk kulturs opløsning. Så man kan næppe beskyldte mine kompagnoner for at være lutter højreekstremister.

Sluttelig: Det er fuldkommen etisk, moralsk og politisk legitimt for en socialpædagog at befinde sig på, hvad en absolut velmenende, men lettere tankefortumlet venstrefløj, kalder for højrefløjens.

Hvad venter vi på?

Kjeld Krageskov
Klosterbanken 18
Slagelse
(Modtaget d. 19.6.2006)

„Grønlanderne går til Strasbourg-domstolen“ overskrift i JP 18/6.

Det handler, igen, vel (?) – om, at vi danskere skal føle os berørt og skyldige over, at forvarings-tidsubestemt-dømte grønlandere må afsone i Herstedvester, idet der ikke findes lukkede forvaringsanstalter i Grønland.

Imidlertid er skytset nok rettet i forkert retning.

Sandheden er, at det har været ganske bekvemt for de grønlandske politikere at fastholde det eksisterende system.

De har således, bekvemt, været fri for at presse så meget på for at få løst problemet.

Eventuelt løse det selv inden for rammen af de cirka 3 mia. kroner, de hvert år får fra Danmark.

Og befolkningerne i de grønlandske byer har været fri for at få problemet med disse fanger tæt på kroppen.

Eks.. I juni 1986 udtaler Grønlands Landsting blandt andet følgende: „Vi

finder det ikke umiddelbart muligt at opføre en Lukket Anstalt i Grønland, men, at en sådan, på sigt, bør etableres i Grønland!“

Javel! Men hvad betyder „på sigt“?

I øvrigt burde vores Ombudsmandsinstitution, især fremskyndet af den nærtstående Kommunalreform, også se på de rester af grønlandske psykisk udviklingshæmmede som befinder sig i Danmark.

Nogen er for længe siden færdigbehandlet, og kunne ved intens pædagogisk støtte sagtens sluses tilbage til Grønland – og hermed skabe arbejdspladser i de grønlandske byer, hvor der flere steder er stor arbejdsløshed.

Kan, vil de grønlandske politikere ikke selv løse problemet med lukket anstalt for forvaringsdømte grønlandere må folketingsbevillige et engangsbeløb på 100 millioner kroner til etablering af en sådan anstalt i Grønland.

Pengene til driften, cirka 10 millioner kroner pr. år, får Grønland så som en ekstrabevilling i bloktilskuddet i 5 år – hvorefter de selv skal stå for området og områdets udgifter.

Hvad venter vi på?

Dårlig løn og lav anseelse

Simon Bak Sørensen
Socialpædagog
Adelgade 57
1304 Kbh K.
(Modtaget d. 15.6.2006)

Det undrer mig at man ikke nævner lønnen som en årsag til at offentlige ansatte står lavt i befolkningens anseelse.

Hvis man vil tiltrække en arbejdsom og dygtig arbejdsstyrke må lønnen op.

Det kan ikke være rigtigt, at en pædagog i en dag institution skal gå under 25 tusinde kroner om måneden.

Hvordan er det gået til, at man som fagforening har villet acceptere, at vi, der passer vort „guld“, altså vore børn, skal have langt mindre i gennemsnit end dem, der passer på vore penge i banken.

Vågn op, vi vil også have del i samfundskagen. Mere i løn og jeg er sikker på, at den offentlige sektor igen vil være et sted, som kan tiltrække de unge til gavn for vore børn og gamle.

Evidensundersøgelsen – part 13

Af Søren Magnussen,
Leder af Vilde Læreprocesser
(www.vildelaereprocesser.dk)
(Modtaget d. 16.6.2006)

Mens vi med SL's ledelses velsignelse bliver mere og mere evidens-inficerede, manualiserede og certificerede i hoved og røv, kan man i sit stille sind hygge sig lidt over, at Kaospiloterne fra Århus (og efterhånden med afdelinger i store dele af verden) af Ugebrevet Mandag Morgen i år blev kåret som nummer 3, blandt de offentlige virksomheder, i at være danske mestre i innovation.

Og hvordan er det nu, det er? Er Kaospiloterne helt fremme i skoene med hensyn til manualer og amerikanske koncepter?

I deres egen studieordning kan man læse – Kaospiloterne er funderet på 6 kerneværdier:

Playful... at arbejde og studere på Kaospi-

loterne skal være præget af arbejdsglæde, kreativitet og nysgerrighed.

Real World... at løse projekter på Kaospiloterne involverer altid eksterne samarbejdspartnere og tager afsæt i reelle behov og problemer i samfundet.

Streetwise... Kaospiloterne skal have en finger på pulsen i samfundet – såvel kulturelt som erhvervsmæssigt er vi ikke i tvivl om, hvor det nye kommer fra: Nede fra.

Risk-taking... uden modet til eksperimenteret – og dermed også risikoen for at fejle – ingen fornyelse.

Balance... Kaospiloterne er en levende organisme, der stræber efter sammenhæng mellem krop og sjæl, den enkelte og fællesskabet, samt mellem det lokale og det globale.

Compassion... skolen stræber ikke efter at være den bedste uddannelse i verden – men den bedste uddannelse for verden.

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at der er en verden til forskel på vores vilde unge og

kaospiloternes vilde, men „pæne“ unge. Men jeg synes alligevel, at det er tankevækkende, at det er en organisation, med sådanne kerneværdier, der fremhæves af det selv samme Ugebrevet Mandag Morgen, der sammen med SL's ledelse, så naivt er faldet på halen for den fuldstændig, uvidenskabelige evidenseffektmåling

Jeg vil her opfordre modige kollegaer til at beskrive, hvordan reel innovativ opkvalificering af det pædagogiske arbejde med de mest vilde unge kan igangsættes, som modspil til metodekoncepterne.

Har I på jeres arbejdsplads forsøgt jer med initiativer, der kan pege fremad, så prøv at beskriv dem her i *Socialpædagogen*.

Jeg tror desværre, nogen af os lægger bånd på os selv i disse evidensstider. Vi er bange for at signalere, at vi ikke er med på det moderne og videnskabelige, bange for at virke konservative – men det kunne jo være, vi sammen kunne skabe et ordentligt alternativ til evidensvrøvet.

Af Vivian Nielsen og
Sigrid Korsager
begge pædagoger
og ansat i boenhederne
på ældreområdet i Auning

Vejen frem....!

Tværfagligt teams – hvor nogen er uddannet til plejedelen og andre til det pædagogiske arbejde med beboerne – og en dygtig leder er fremtiden på plejehjemmene

Med stor interesse har vi fulgt debatten i diverse medier om forholdene for de ældre rundt om på plejehjemmene. Som medarbejdere i en boenhed, undrer vi os over, hvordan det kan gå så galt – og hvad der skal til for at vende udviklingen. Der kommer mange forslag. Næsten alle har en mening om, hvorfor det er gået som det er, og hvad der skal ske fremover.

Der bliver talt meget om ressourcer – og vi spørger: Hvilke ressourcer?

Hvad skal der til for, at arbejdet med ældre bliver mere attraktivt, så der ligefrem bliver konkurrence om stillingerne?

Måske er vejen frem en bredere fagligt sammensat personaleteam!

Som medarbejdere i ældresektoren oplever vi ikke forholdene, som de hovedsageligt fremstilles i medierne. Vi arbejder begge i boenheder, som er indrettet i et tidligere traditionelt plejehjem. Her arbejdes efter leve-bomiljø-tanken (det vil sige, der tages udgangspunkt i den enkelte ældres ønsker og behov for det gode hverdagsliv, hvor der prioriteres tid til nærvær, socialt samvær og almindelige hverdagsgøremål).

Vi oplever en stor glæde og engagement ved at gå på arbejde, som i øvrigt også afspejler sig i en meget lav sygefrekvens. Vore kolleger er engagerede, fleksible og omstillingsparate. Vigtig er også her, at personalegruppen er sammensat af et tværfagligt team, som består af sygehjælper, sosuhjælper, hjemmehjælper, sosuassistenter samt pædagoger. Her er med andre ord personale, som er uddannet til at tage sig særligt af plejefunktioner, såvel som personale, der er specielt uddannet til at tage sig af det pædagogiske, og sammen oplever vi, at vi når rundt om det hele menneske. De forskellige faggrupper i teamet supplerer og inspirerer hinanden. Så er teamet åbent og udviklingsorienteret i forhold til at skabe de bedste rammer for beboerne.

Vi har herudover et tæt samarbejde med sygeplejersker, ergo- og fysioterapeuter.

Nærværende leder

Udover det tværfaglige samarbejde, er det ikke uden betydning hvilken leder, vi har. Vores leder er tæt på og deltager i det daglige arbejde. Vi op-

lever det som vigtigt, da hun hele tiden har indsigt i såvel beboernes som medarbejdernes behov og trivsel. Vores leder er bevidst om, hvad der skal til for at nå de mål, der er sat, og kan gennem den daglige kontakt sikre, at der til enhver tid arbejdes målrettet.

Vi har en leder, der ved, hvor hun vil hen, og som sikrer et højt informationsniveau – og følger op på dette med sin daglige deltagelse.

Præcis det tværfaglige samarbejde med en leder, der er tæt på, giver langt højere mulighed for at ændre den traditionelle plejehjemskultur til en leve-bomiljøkultur.

Vi suppleres af positive, anerkendende og engagerede pårørende, som vi oplever bakker os op i vort daglige arbejde.

Engagementet fra såvel pårørendes som fra vores egen side bunder i, at vi kan se, at det nytter. Det, at man som medarbejder uanset fagområde sammen med de pårørende varetager alle opgaver rundt omkring beboeren lige fra rengøring, tøjvask, personlig pleje til samvær og aktivitet, er en nødvendig forudsætning for et godt hverdagsliv. Og dette er nødvendig, hvis tilbuddet skal være kvalitativt bedre end det, vi oftest hører om.

Den praksis, der udøves hvor vi er, er kendetegnet ved en helhedstænkning – her er følgende stikord pejlemærker for hverdagen: nærvær, naboskab, historie, rødvin til maden, det gode måltid, sang, det individuelle kontra det fælles sociale, meningsfulde udflygter, traditionsrige fester og lignende.

Vejen frem er at styrke og videreudvikle området. For at muliggøre dette, skal området gøres meget mere attraktivt – således kan man tiltrække dygtige og kvalificerede medarbejdergrupper.

Det attraktive består i, at man som medarbejder kan være sikret faglige udviklingsmuligheder, indflydelse på arbejdstilrettelæggelse, muligheden for at arbejde bredt tværfagligt samt en honorering, som modsvarer den seriøsitet, man som medarbejder skal stille op med, når man skal være medskaber af et godt liv for vore ældre. Herudover er det naturligvis af afgørende betydning, at vore politikere har erkendt, at tiden som resurse ikke er en størrelse, som man blot kan skrue op og ned for efter tidens toner. Stabile, energiske og engagerede medarbejdere fås ikke til hverken discountpriser eller med minur i lommen.

Læserbreve:

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Synspunkter:

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 2.000 ord svarende til cirka 10.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail: redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen, Brolæggerstræde 9, 1211 Kbh. K, tlf. 3396 2800.

Deadline for læserbreve til nr. 14/06 er mandag den 3. juli 2006 kl. 12.00.

Et åbent brev til Daniel

Debat

Pædagog
Isabella Nielsen
Søhøjten 64, 8381 Tilst
(Modtaget d. 19.6.2006)

Hej Daniel

Jeg skriver til dig, som en mor der har prøvet, at få sit barn anbragt og haft ryggen mod muren i et set fra vores synspunkt totalt umenneskeligt system.

Jeg vil ikke sige noget om beslutningen, om at du skulle et andet sted hen. Dette ved jeg ikke noget om.

Det, jeg ved noget om er den følelse af afmagt, du må føle. Du er blevet opdraget, ligesom alle andre børn til medbestemmelse. Dette vil sige, en „ret“ til, at blive hørt og set.

I dit tilfælde, er den ikke eksisterende. Dette kan den vel kun være, fordi nogle voksne, føler sig, så kloge og almægtige, at de føler, de har ret til at ignorere dine rettigheder i det samfund, du skal vokse op i!

Gad vide hvilken forventning, disse voksne, har til hvilken samfundsborger, der kommer ud af det?

Dette var hvad jeg havde på hjerte til dig, udover et ønske (med hjertet), at du Daniel, senere i dit liv møder mennesker, der tænker med hjertet og ikke med hjernen.

Hilsen en, der sender mange kærlige tanker til dig.

Thors hammer straffer kommuner som griber ind i sociale sager

Den socialfaglige branche i
Det kommunale Kartel
(Modtaget d. 8.6.2006)

Har vi råd til at anbringe et barn uden for hjemmet, når mor drikker og far slår?

Det spørgsmål er kommunerne nødt til at stille sig i 2006. Hvis de får uforudsete sociale sager og bevilger den nødvendige indsats, vil de blive straffet i 2007 med en reduktion i statstilskuddet.

Det skyldes, at finansministeren den 30. maj fik vedtaget en lov, der straffer de kommuner, som overskrider deres budget for 2006 til serviceopgaver. Den enkelte kommune skal betale sin andel af overskridelserne tilbage til staten, hvis kommunerne samlet set overskrider budgetterne for 2006.

Kommunerne har allerede tidligere på året sparet 1 1/2 mia. kroner i deres 2006-budgetter til offentlig service efter ordre fra finansministeren. Hvis de stramme servicebudgetter overskrides, falder Thors hammer. Uanset om der er overskud i kommunekassen fra for eksempel skatteindtægter eller lavere overførselsudgifter.

Allerede nu hører vi i flere kommuner, at anbringelser af børn og unge koster mere,

end der var regnet med i budgetterne, og at det tvinger kommunerne til at spare. For eksempel gennemgår Ringe og Ny Assens kommuner ifølge Fyns Stiftstidende deres anbringelser, fordi de frygter at overskride budgettet. I Ny Assens undersøger man muligheden for at hjemtage anbragte børn, og i Ringe siger borgmester Bo Andersen direkte, at han frygter, at nogle kommuner i år vil føle sig presset til at undlade tvangsfjernelser af børn.

Vi er bekymrede for, at kommunerne vil være tilbageholdende med at påtage sig ansvar i akutte sociale sager. Konsekvensen vil være både uforklarlig og meget uforsvarlig for de mennesker, der rammes. Vi taler jo for eksempel om børn, der lever med misrøgt eller overgreb, og som skal have hjælp her og nu.

Regeringen straffer de socialt ansvarlige kommuner med mindre de sparer på andre områder. Det kan de i forvejen meget pressede kommunale budgetter næppe klare. Det er også vanskeligt at forsvare, at der skal spares på turene eller rengøringen på plejehjemmene, hvis der kommer ekstraordinært mange anbringelser i kommunen.

Vi har brug for en tydelig udmelding fra

finansministeren, som passende kan komme i forbindelse med de igangværende økonomiforhandlinger mellem regeringen og kommunerne. Man kunne vel også forestille sig, at socialministeren blandede sig. Det er trods alt hende, der har ansvaret for det sociale område.

Mener socialministeren, at børn skal leve under uacceptable forhold, fordi kommunerne ikke kan gribe ind uden at blive straffet af finansministeren?

Kommunerne skal have en generel dispensation i de særlige sociale sager til at kunne overskride servicebudgetterne. I modsat fald vil kommunerne tænke kortsigtet og undlade at udvise ansvarlighed i akutte sociale sager.

For Den socialfaglige branche i Det kommunale Kartel. Den socialfaglige branche består af Socialpædagogernes Landsforbund, Dansk Socialrådgiverforening og HK/Kommunal.

Formand for Dansk Socialrådgiverforening, Henning Breinholt

Forbunds næstformand i Socialpædagogernes Landsforbund, Benny Andersen

Næstformand i HK/Kommunal, Bodil Otto

Af Dorte Petersen,
afdelingsleder i
Ungdomscentrets
Døgnafdeling,
Århus Kommune

Læserbreve:

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Synspunkter:

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 2.000 ord svarende til cirka 10.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg pr. e-mail: redaktionen@sl.dk, men indlæg kan også sendes til: Socialpædagogen, Brolæggerstræde 9, 1211 Kbh. K, tlf. 3396 2800.

Deadline for læserbreve til nr. 14/06 er mandag den 3. juli 2006 kl. 12.00.

Når teenagere bliver anbragt

At læse Tine Egelund's undersøgelse „Sammenbrud i anbringelser“ fra Socialforskningsinstituttet vækker eftertanke, da jeg som afdelingsleder i Ungdomscentrets Døgnafdeling i Århus Kommune arbejder specialiseret med anbringelse af unge fra 14 år til 18 år med mulighed for forlængelse til det 23. år i familiepleje og socialpædagogiske opholdssteder. Det er ikke positive resultater Tine Egelund kommer frem til i undersøgelsen af anbringelse af specielt teenagere uden for hjemmet. Hun konkluderer, at cirka 50 procent af anbringelserne fører til sammenbrud, og at sammenbruddet oftest sker inden for de første tre måneder.

I Århus kommune har vi igennem en årrække valgt at have en speciel indsats over for unge anbragt i familiepleje eller på social pædagogiske opholdssteder. Indsatsen i Århus adskiller sig fra en del andre kommuner ved, at konsulenten har en hyppigere kontakt til den unge og anbringelsesstedet, og at indsatsen de første tre måneder er intensiveret, da vores erfaring viser, at det oftest er her de første optræk til krise indtræffer. Gennem den tættere kontakt til konsulenten opbygges en relation og en tillid, som er brugbar for den unge, for eksempel i en konfliktsituation på anbringelsesstedet. Den unge kan lettere tale med konsulenten om mere følsomme emner, som konflikter med de voksne, forældre eller andet. Denne kontakt og et større kendskab til anbringelsesstedet betyder at konsulenten kan intervenere tidligere og dermed være med til at løse en konflikt, som uden konsulentens indsats, ville kunne eskalere og føre til et sammenbrud. Ligeledes betyder den hyppigere kontakt, at det er muligt at give en bedre orientering til forældrene. Denne organisering stiller til gengæld store krav til koordinering af samarbejdet, idet der er mange aktører involveret.

Det interessante er jo så, om den større ind-

sats gør en forskel. I ungdomscentrets Døgnafdeling har vi lavet en undersøgelse af effekten på vores indsats for året 2005. Vi undersøgte hvor mange anbringelser vi havde haft igennem året 2005, og på hvor mange sammenbrud der havde været, samt hvad årsagen til sammenbrudene var.

Antal anbringelser i 2005:	205
Antal ophørte anbringelser i 2005:	83
Antal positive ophør i 2005:	61

Positive ophør er defineret ved: Planmæssig udlusning, sager der oversendes til handlekommune i.f.m. at den unge er fyldt 18 år, men hvor anbringelsen fortsætter, planlagt hjemgivelse som vurderes positiv for den unge og familien, anbringelsen ophører i.f.m. at den unge fylder 18 år og ikke længere ønsker støtte, anbringelsen ophører i.f.m. at den unge har afsluttet fase 2 i.f.m. en Ungdomssanktion, planmæssig ny anbringelse til mindre indgribende foranstaltning.

Ud af de 83 anbringelser der førte til ophør, flyttede 27 af de unge i udlusning, dvs. flyttede i egen bolig. De fleste med støtte i form af enkelte timer om ugen og enkelte uden støtte. Overordnet er udlusningen først etableret i det øjeblik, den unge er i gang med uddannelse eller arbejde/praktik.

Ud af de 83 anbringelser der førte til ophør, havde de 26 en dom med krav om anbringelse.

Århusmodellen er positiv

Sammenlignet med Tine Egelund's undersøgelse må jeg konkludere at Århus modellen har en positiv effekt. Tine Egelund's undersøgelse kon-

kluderede, at cirka 50 procent af anbringelserne førte til sammenbrud. Udfra de anbringelser Ungdomscentret havde i 2005 førte 10.75 procent af anbringelserne til sammenbrud. Det betyder jo ikke, at 10.75 procent ikke er for mange, og at vi ikke skal blive dygtigere til at lave anbringelser. Sammenbrud behøver ikke nødvendigvis være af det onde, når en genanbringelse fører til en positiv udvikling for den unge. Men jeg synes det fortæller noget om, at relationen og respekten til den unge kombineret med tæt opfølgning/tilsyn på anbringelsesstedet, har betydning for forløbet og udfaldet af anbringelsen og dermed den unges muligheder for at kunne skabe en fremtid både via uddannelse/arbejde og via et socialt liv.

Arbejdet kræver ydmyghed

Den nye Anbringelsesreform som trådte i kraft januar 2006, peger på vigtigheden i at der er tæt opfølgning på anbringelsen, samt at den unge skal have mulighed for at have en neutral person at betro sig til. Derudover stiller den større krav til forundersøgelsen op til en anbringelse. Det kan også have afgørende betydning for, at der kommer færre sammenbrud, da en sådan undersøgelse forhåbentlig sikrer en større afklaring af den unges behandlingsbehov

og dermed sikrer at det rigtige anbringelsessted findes første gang. Vi må jo konstatere, set i bakspejlet, at nogle af de anbringelser der har ført til ophør, blandt andet skyldes at den unges problemer var større en først antaget. Derforuden peger Anbringelsesreformen på en større tydelighed i.f.t. at måle effekten af indsatsen. Det bliver en af de store udfordringer, som jeg kan se meget positivt i, da den kan være med til at styrke bevidstheden om, hvorledes den aktuelle pædagogik virker og om en anden kunne være mere konstruktiv. Men den stiller samtidig store krav til, at de målinger vi vælger bliver så nuancerede

som muligt, idet et menneske og dets handlinger ikke kan laves om til tal.

At arbejde med anbringelser, kræver ydmyghed. Det er andre menneskers skæbne vi bærer i vores hænder. De unge menneskers livsvilkår kan synes så urimeligt forskellige fra det vi kalder „normalt“, ikke desto mindre, gemmer hvert menneske positive ressourcer, som i de rigtige omgivelser og sammenhænge vil kunne udfolde sig. Det er denne forskellighed det er vigtig at have for øje, når man vurderer hvad der er positiv udvikling og realistiske mål i arbejdet med anbringelser.

Vikarservice til dag- og døgninstitutioner
Kommer på hele Sjælland

Hammershusvej 77
4370 St. Merløse
Tlf.: 2745 8037
Fax: 5944 8037
info@best-choice.dk
www.best-choice.dk

Telefontid fra 06-24

Nationalt Videncenter for Inklusion og Eksklusion

NIP-konference

Personlig støttet beskæftigelse - Nye veje til det rummelige arbejdsmarked

29. august 2006 - Hotel Scandic, Glostrup

Konferencen handler om nye veje til det rummelige arbejdsmarked, rettet mod udviklingshæmmede og sindslidende, og præsenterer følgende oplægsholdere og oplæg:

Lis Jessen, projektleder, cand.pæd.

Job i Erhverv – en helhedsorienteret og mange facetteret indsats for at hjælpe voksne med særlige behov ud på det almindelige arbejdsmarked.

Michael Dyreholt, direktør

JobCenter Marselisborg - der arbejdes målrettet med at skabe jobs til mennesker, der har et handicap – via personlig coaching, matching og tæt samarbejde med brugere og erhvervsliv.

Steen Bengtsson, seniorforsker SFI

Rummelighedens rammer – bud og opdatering af SFI rapporten fra 2004 – skitsering af det landskab af muligheder og risici, som den nye mobilisering af rest-arbejdskraften ser ud til at være på vej ud i.

Kaspar Villadsen, adjunkt, Ph.d., CBS

Det sociale arbejdes genealogi – om en helt ny grundlagsforskning om det sociale arbejde med dets særlige positioner, italesættelser og magtformer.

Eftermiddagen består af en ordstyret paneldebat, bestående af et politisk-administrativt panel, et brugerorganisations panel, et professionsfagligt panel samt et arbejdsmarkedspanel – Problematisering: Nye veje til gevinst og tab på det rummelige arbejdsmarked.

Læs mere på www.nvie.dk eller rekvirer pjece på 76147149.

Tilmelding til: konferenceservice@cvu-vest.dk

Omtale i vores aktivitetskalender må højst fylde 50 ord, dvs. arrangementets titel, tid og sted, deltagerbetaling, optagelseskriterier og frister.

7. juli kl. 12.30-23.00

Sommerudflugt for SL Fyn's Seniorklub
Mødested: SL, Danmarksgade 16, 5000 Odense C.
Arr. SL Fyn's Seniorklub

11. august

Palsgård Festsplil: Jesus Christ Superstar
Afgang kl. 16.30 fra Borgvold v/Det gamle Lilly.
Arr. SL's sektion for pensionister og efterlønnere i Vejle Amt

19. august kl. 9.00-??

Sommerudflugt til Skagen
Mødested: Dagcentret Perikumvej 4, Aalborg.
Arr. SL Nordjylland

20. august kl. 10-16

Familiearrangement: Sejl tur med det gode skib Galeasen „Aventura“
Krydstogt i Lillebælt med start i Middelfart.
Arr. SL Fyn

27.-31. august

På tur med SL og BUPL pensionister og efterlønnere – Sjællandsregionen
Sted: Rudbøl grænsekro.
Stadig få ledige pladser – hurtig henvendelse til Jytte Jepsen, 4919 3797.
Arr. SL og BUPL Frederiksborg

29. august kl. 9.15-16.45

NIP-Konference: Nye veje til det rummelige arbejdsmarked
Hvordan skaber vi rum til udviklingshæmmede og sindslidende på arbejdsmarkedet? Videncentret NVIE sætter det rummelige arbejdsmarked til debat.
NVIE / CVU Storkøbenhavn & CVU Vest, tlf. 7614 7100, www.nvie.dk

1. september kl. 9.00-09.30

Temadag: Generalforsamling
Sted: Amtskredsens mødelokaler, Japanvej 3, Slagelse.
Arr. Familieplejerne i SL Vestsjælland

1. september kl. 9.30-13.00

Temadag: Familieplejeren som plejebarnets guide i nærmiljøet
Sted: Amtskredsens mødelokaler, Japanvej 3, Slagelse.
Arr. Familieplejerne i SL Vestsjælland

6.-9. september

Omkring bålet
Naturpædagogik i teori og praksis.
Kurset afholdes som primitiv lejr i naturskønne omgivelser på Helgenæs.
Tilmelding senest 6. august
Pris 2850, - ekskl. moms
www.menneske-natur.dk

25.-29. september

Fest i vand – eventyrland for alle sanser
Bade-, lege- og vandland for fysisk og psykisk udviklingshæmmede og deres hjælpere.
Sted: Them Svømmehal, Frisholmvej 13 A, 8653 Them.
Tilmelding: 16. og 17. august kl. 9-13 på tlf. 2967 9117.
Pris: 85 kr. for tre timer
Arr.: Foreningen Fest i Vand, Silkeborg.
Læs mere på www.festivand.dk

28.-29. september

Sexologi for psykoterapeuter
2-dages kursus med cand. mag. & psych. Bo Møhl, ledende psykolog på Rigshospitalet i København, tidligere mangeårig medarbejder på Sexologisk Klinik samme sted. For psykoterapeuter og lignende behandlere. Tilmelding senest 1.8.2006. Pris kr. 2.450 inkl. frokost.
Arr. Psykoterapeut Foreningen.
Yderligere oplysninger
www.psykoterapeutforeningen.dk

Spor dig ind på dit nye job

www.sl.dk

VIKARBUREAUET TIL SKOLER OG INSTITUTIONER

PÆDAGOGISK VIKARBUREAU TILBYDER VIKARER TIL:

INSTITUTIONSOMRÅDET
DAG, DØGN, SPECIALOMRÅDET.

SKOLE
FOLKESKOLER, SPECIALSKOLER.

HJEMME-HOS OPGAVER
STØTTE, RÅDGIVNING OG BEHANDLING TIL BØRN, UNGE OG FAMILIER.

VI VÆGTER HØJ KVALITET, LYST, FLEKSIBILITET OG RESPEKT.

*PÆDAGOGISK VIKARBUREAU HAR OVERENSKOMST MED: BUPL, SL, PMF, LFS SAMT LC OG DANMARKS LÆRERFORENING

TELEFON 70 27 12 18 **WEB** WWW.PVB.DK **EMAIL** PVB@PVB.DK

ADRESSE **KØBENHAVN** ESROMGADE 15, 1301 2200 KBH N
ÅRHUS RYESGADE 18-20 8000 ÅRHUS C

"Udskrevet til samfundet"

Temadag om efterværn til tidligere anbragte unge

Den 19. sept. 2006
på Hindsgavl Slot,
Middelfart

Se mere på
www.ufc-bu.dk

Stillingsannoncer
skal sendes til
Datagraf, Auning AS
Energivej 75
8963 Auning
Tlf. 8795 5555
Fax 8795 5544
mail:
annoncer@datagraf.dk

Bliv ungdomspædagog

Akademiuddannelsen i Ungdomspædagogik

JCVU

Deltidsuddannelse: Start uge 38

Ballerup-Seminariet

Heltidsuddannelse: Start uge 35 (7uger)

Deltidsuddannelse: Start uge 36

CVU Vest

Heltidsuddannelse: Start uge 33 (7uger)

Deltidsuddannelse: Start uge 36

Ansøgningsfrist: 1. august på alle uddannelserne

Akademiuddannelsen i Ungdomspædagogik:
-virtuel studie: se www.ungpaed.dk

www.sl.dk – hjemmesiden om socialpædagoger

**Sommer
i SL Nordjylland**

Faglig afdeling og A-kassen har åben tirsdag, onsdag, torsdag og fredag fra kl. 09 – 12, i uge 26 til 32 (begge uger incl.)

I dette tidsrum er der åbent for telefoniske og personlige henvendelser. Der kan laves aftaler om personlige møder udenfor dette tidspunkt.

OBS

Hvis du begynder på uddannelse eller kursus, mens du er ledig, skal du fortælle a-kassen om det før starten. Det gælder uanset hvilken kursus- eller uddannelsesstype der er tale om – og uanset om undervisningen foregår om dagen, om aftenen og/eller i weekenderne.

**Sommer
i SL Viborg**

I perioden 1. juli til 31. juli er der følgende telefonåbningstider:

Mandag: 10:00 - 13:00
Tirsdag: 10:00 - 13:00
Onsdag: 10:00 - 13:00 (dog ikke A-kassen, der ikke har telefonåbent om onsdagen.)
Torsdag: 13:00 - 15:00

Sommferie i A-kassen.

Fra og med uge 26 – til og med den 26. juli – skal SL i Ringkøbing kontaktes på telefon: 9610 1101

Post til A-kassen sendes som ellers til SL-A, Vendersgade 5. 8800 Viborg

**SL's sektion for pensionister
og efterlønnere i Vejle Amt**

**Invitation til
Palsgård Festsplil**

Fredag den 11. august

I år opføres „Jesus Christ Superstar“, og prisen er kr. 175 for medlemmer af sektionen og 225 for ledsagere.

Vi kører fra Borgvold v/Det gamle Lilly kl. 16.30 og traditionen tro vil vi holde ind og i fællesskab nyde en god middag på vej til festsplillet. I år tager vi til Cafe Hvide Hest i Horsens.

Tilmelding senest den 28. juli til: Vera Petersen tlf. 7586 8203 eller 2382 5084.

Familiearrangement

Søndag den 20. august 2006 kl. 10.00 – ca. kl. 16.00, hvor vi skal med sejltur med det gode skib galeasen „Aventura“.

Madkurv og fiskestang sejler vi ud på krydstogt i Lillebælt. Vi stævner ud fra Middelfart og lader vinden bestemme hvor vi sejler hen. Undervejs får vi historier og beretninger fra dette spændende farvand.

For de som har lyst til at fiske, vil der være rig lejlighed til dette, da skipper kender disse vande som sin egen buskelomme. Medbring din egen fiskestang eller lej den om bord.

Maden medbringer vi selv og drikkevarer købes om bord.

Der er plads til 40 personer og tildeles efter princippet „først til mølle“.

Pris kr. 100,00 pr. voksen og børn under 12 år kr. 50,00.

Tilmeldingsfrist 8. august til kontoret.

Tuborg Boulevard 3
2900 Hellerup

TELEFON
39 45 45 45

Mandag-torsdag: kl. 8.30-16.00
Fredag: kl. 8.30-15.30

Pensionsordningen af 1976
Statens Regnskabsdirektorat
Borgergade 18, 1017 København K.
Telefon 33 92 88 00.

SL's Klagenævn

SL har sit eget uvildige klagenævn.

Klagenævnet skal sikre, at medlemmer, der mener, at der er begået fejl eller forsømmelser ved behandling af deres individuelle medlemssag – enten af amtskredsen eller af forbundet – kan få en upartisk instans til at vurdere sagen eller beslutningen, der er truffet af amtskredsbestyrelsen eller forbundet.

For at SL's klagenævn kan behandle en sag, skal klagemulighederne internt i SL være udnyttet. Sagen må endvidere ikke være rejst ved domstolene.

Klagenævnet består af en landsdommer samt to medlemmer af SL. Nævnet er uafhængigt af SL og dets udtalelser er vejledende.

Klagevejledning:

Der kan klages over sagsbehandlingen i SL i individuelle medlemssager, hvor medlemmet har en væsentlig, individuel interesse.

Klagefrist:

Klagen skal være SL/Klagenævnet i hænde senest fire uger efter at medlemmet har modtaget afgørelsen.

Amtskredsniveau:

Et medlem, der vil klage over fejl og forsømmelser i forbindelse med en sag, der er behandlet i amtskredsen, skal først klage til amtskredsbestyrelsen.

Forbunds niveau:

Hvis man er utilfreds med amtskredsbestyrelsens afgørelse, kan der herefter klages til SL's Forretningsudvalg.

Klagenævn:

Såfremt man er utilfreds med Forretningsudvalgets afgørelse, kan der efterfølgende klages til SL's Klagenævn.

Da klagenævnet har adresse udenfor SL, skal den skriftlige klage sendes til:

SL's Klagenævn
c/o dommer Tine Vuust
Københavns Byret
Domhuset, Nytorv
1450 København K

**Jægerspris Socialpædagogiske Seminarium
Dannerseminariet - inviterer til vennefest**

**I Jægerspris på den gamle kro
fredag den 1. septembe 2006 kl. 16.00**

Kære gamle studerende – pædagoger fra Jægerspris!

Find nogle flere fra din årgang eller andre „Jægersprisere“ og mød op på seminariet den første fredag i september 2006. Vi har gemt nogle af de gamle navnelister og adresselister. Du kan henvende dig til Ester for at høre nærmere.

Vi byder på oplæg om kommunikation og fortid – nutid – fremtid på seminariet fra kl. 16.00 med kaffe/te. Senere vil vi arrangere en rundtur. Oplæggene holdes af seminariets lærere.

Klokken 18.30 er der middag. For kaffe/kage og middag er prisen 100 kr., som indbetales på giro 507 6838 inden den 18. august 2006. Drikkevarer kan købes på stedet til rimelige priser. Husk at skrive navn/navnene på deltagerne, når du indbetaler.

Tag gerne musikinstrumenter – gamle/nye sange samt fotografier, klaselister med mere med. Overnatning kan evt. aftales.

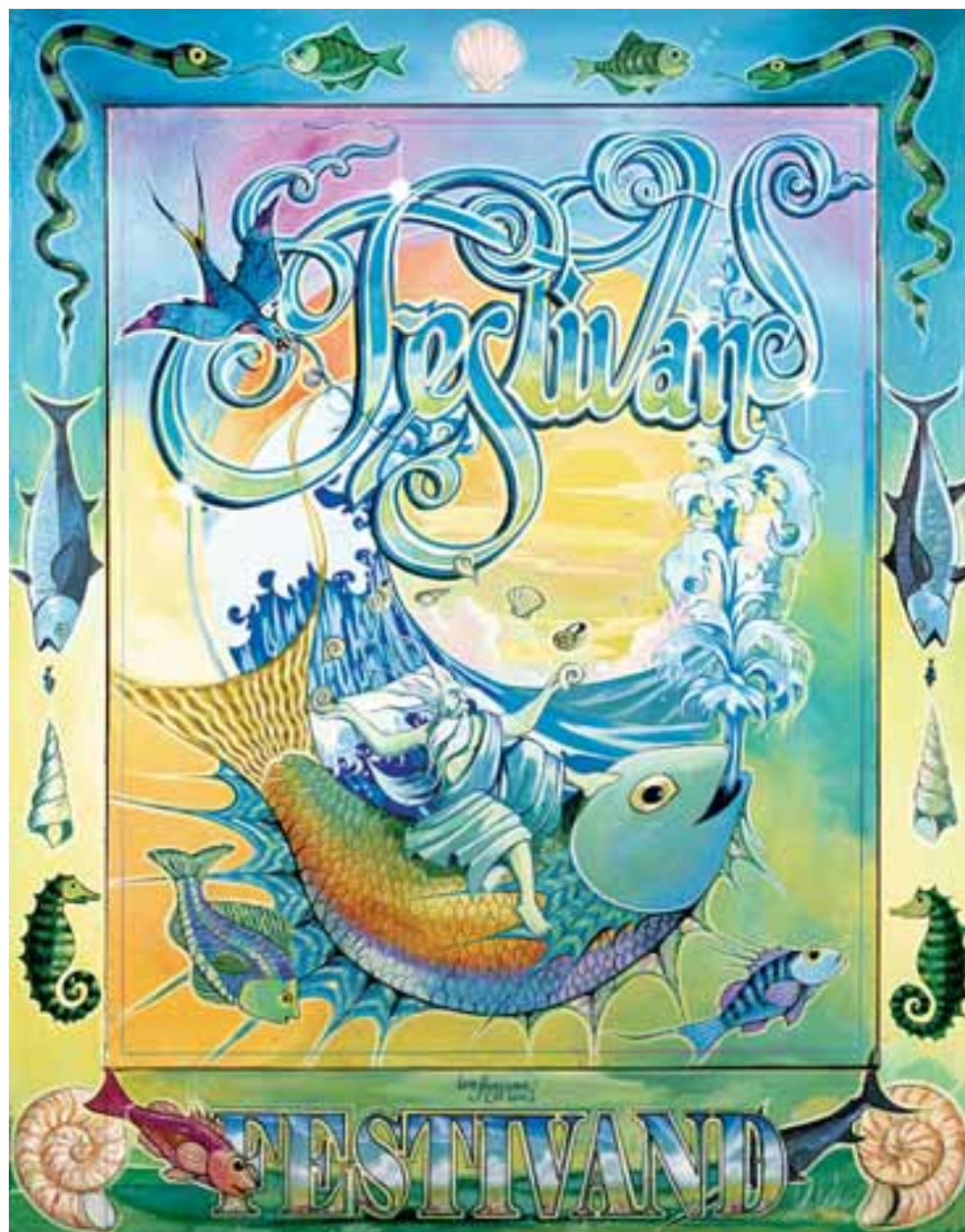
Vi glæder os specielt til at se 25 års jubilæarerne fra årgang 1978, samt 10 års jubilæarerne, der blev færdige i 1996, men jo flere vi er, jo hyggeligere er det, så kom frisk alle mand og kvinder – jubilar eller ej!

På seminariets vegne *Lene Rewers og Ester Gregersen*

**Dannerseminariet, Jægerspris Socialpædagogiske Seminarium,
Hovegaden 29, 3630 Jægerspris, tlf. 4756 0560**

Fest i vand

– et eventyrland for alle sanser

For fysisk og psykisk udviklingshæmmede, deres hjælpere, institutioner og familier.

Them Svømmehal
25.-29. september 2006

For mere info om tilmelding, priser mv. se www.festivand.dk

for SL-medlemmer, der arbejder inden for følgende områder:

Hospitalspædagoger ved somatiske og psykiatriske afd./ambulatorier

www.sl.dk/hospsyk
 Netværksansvarlig:
 Jesper L. Pedersen
 Marslev Byvej 19, 5290 Marslev
 Tlf. privat 6595 1877
 Tlf. arbejde 6541 1593
 e-mail: jesperped@mobilixnet.dk
 Økonomiansvarlig:
 Anne Beese
 Tlf. 6613 6745
 e-mail: e.a.b@mail.dk

Sikrede døgninstitutioner for unge under 18 år

www.sl.dk/sikrede
 Netværksansvarlig:
 Kurt Rasmussen
 Munkebjergvej 50,
 5000 Odense C
 Tlf. 6614 2129
 Mail: munkebjergvej50@privat.dk
 Økonomiansvarlig:
 Mette K. Andersen
 Tlf. 4752 8467

Domsanbragte

www.sl.dk/domsanbragte
 Netværksansvarlig:
 Johs. Jørgensen, Ørskovvej 35,
 Snebjerg, 7400 Herning
 Tlf. 9716 2850
 e-mail: jonjo@ringamt.dk

Ældre

www.eldrenetverket.dk
 Netværksansvarlig:
 Jytte Juul
 Kejsergade 8, Bov, 6330 Padborg
 Tlf. 7467 5267
 e-mail: jj@eldrenetverket.dk
 Økonomiansvarlig:
 Else Marie Sørensen
 Tlf. 7544 5588

Senhjerneskadede og bevægelses-handicappede

www.sl.dk/s&b
 Netværksansvarlig:
 Vanda Thorup
 Hjemmestøtten, Grønnegade 47, 1.
 8000 Århus C
 Tlf. 8676 0414, mob. 5157 5512
 bofhjemstgroenneg@fa.aarhus.dk
 Økonomi- og hjemmsideansvarlig:
 Lars Hodal
 Tlf. 4576 4528

Stofmisbrugsområdet

www.sl.dk/stofmisbrugsområdet
 Netværksansvarlig:
 Ingelis Langgaard
 KABS, Bakken 3
 2600 Glostrup
 Tlf. 2032 7151
 e-mail: inglan@kabs.kbhamt.dk
 Økonomiansvarlig:
 Ingrid Lund Sørensen
 Tlf. 5150 2782
 e-mail: ings@fa.dk

Kuratorer/-familieplejekonsulenter

www.sl.dk/kuratorer
 Netværksansvarlig:
 Vibeke Reinhard
 Storegade 56, 4800 Stege
 Tlf. 2041 8973
 e-mail: vir@moenkom.dk

Døve

www.sl.dk/deaf
 Netværksansvarlig:
 Anne Buss
 Center for Døve AJ
 Oktobervej 22, 2730 Herlev
 Tlf. 4485 6048 / 2140 2503
 e-mail: annebuss@tdcadsl.dk

Sindslidende

www.sl.dk/sindslidende
 Bjarne Møller:
 Tlf. arb. 7789 6165/5157 6621
 Tlf. priv. 8616 7034
 Mail: bm@fa.aarhus.dk

Morten Schuster
 tlf. arb. 3957 5632

Aflastningsinstitutioner

www.sl.dk/aflastning
 Netværksansvarlig:
 Gitte Dam
 Munkebakken 9, Skærup
 7080 Børkop
 Tlf. 7583 3444 / 5151 9301
 gdam@cfa.vejleamt.dk
 Økonomiansvarlig:
 Ina Nielsen
 Tlf. arb. 6310 5018

Bosteder for børn og unge med varigt nedsat funktionsevne

www.sl.dk/nedsatfunktionsevne
 Netværksansvarlig:
 Jan Kotschenreuther
 Camillehusene, hus 7, 9 og 13
 Bank-Mikkelsens Vej 13,
 2820 Gentofte
 Tlf. 3957 3821 eller 3957 3820
 Økonomiansvarlig:
 Maja Rongen Jensen

Kommunale fritidstilbud til mennesker med fysiske og psykiske funktions-nedsættelser

www.sl.dk/fritidstilbud
 Netværksansvarlig:
 Vinni Pedersen
 Café Himmelblå, Sydtoften 8
 7200 Grindsted
 Tlf. 7532 5950, svp@grindsted.dk
 Økonomiansvarlig:
 Linda Ruby, tlf. 7554 3443,
 liru@kolding.dk

Marginaliserede og udstødte

www.sl.dk/marginaliserede
 Netværksansvarlig:
 Peder Larsen
 St. Dannesbo
 Bryllevej 20, 5250 Odense SV
 Tlf. 6028 0575
 Økonomiansvarlig:
 Gitte Helle Lundgren
 Tlf. 6396 0211
 gilud@dannesbo.fyns-amt.dk

Opholdssteder

www.sl.dk/opholdssteder
 Netværksansvarlig:
 Jack Volkmann
 Bakkegården, Ranvstrupevej 2
 Gundslevmagle, 4863 Eskildstrup
 Tlf. 5445 4541
 bakkegaardenfalster@tdcadsl.dk

Familiepleje

www.sl.dk/familieplejenetværk
 Netværksansvarlig:
 Lilli Bach Andersen
 Løjenkærvej 16, 8300 Odder
 Tlf. 8692 8257
 mail: toesen@andersen.tdcadsl.dk

Småbørns- og familie-institutioner

www.sl.dk/småbørnsinstitutioner
www.sl.dk/familieinstitutioner
 Jette Hørby
 Vallø Strand
 Tlf. 5626 0555

Faglige netværk i SL

Undertegnede ønsker at indmelde mig i nedennævnte faglige netværk i SL

Netværkets navn: _____

Fornavn(e): _____

Efternavn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Privattelefon: _____

Arbejdstelefon: _____

CPR-nr.: _____

Stillingsbetegnelse: _____

Arbejdsplads: _____

Mit arbejdsområde omfatter: _____

Indsendes til SL, Brolæggerstræde 9, 1211 København K

Nordjyllands Amt

SL-kontor:

Skansevej 90B
9400 Nørresundby.
Tlf. 9812 9899 – fax 9812 9129.
E-mail: nordjylland@sl.dk
Hjemmeside: www.sl.dk/nordjylland
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag og onsdag 9-12 og 12.30-15, torsdag 12.30-17, fredag 9-12 og 12.30-14.
Amtskredsform.: Peter S. Kristensen.
Tlf. privat: 9883 8700.

A-kasse:

Tlf. 9930 7530.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Viborg Amt

SL-kontor:

Vendersgade 5, 8800 Viborg.
Tlf. 8661 3561 – fax 8662 8280.
E-mail: viborg@sl.dk
Telefontid: mandag-onsdag 10-13, torsdag 13-17, fredag lukket.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.
Amtskredsformand: Poul Ole Jensen.
Tlf. privat: 9787 5425

A-kasse:

Samme adresse som ovenfor.
Tlf. 8661 3200 – fax 8662 8280.
Telefontid: mandag-tirsdag 10-13, torsdag 13-17, onsd. og fredag lukket.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.

Århus Amt

SL-kontor:

Frichsparken,
Søren Frichs Vej 42, C, stuen
8230 Åbyhøj
Tlf. 8730 8590.
Fax 8619 3767.
E-mail: aarhus@sl.dk
Åbningstid: mandag 9.30-12, tirsdag-onsdag 9-12, torsdag 13-17, fredag lukket.
Amtskredsformand: Verne Pedersen.
Tlf. privat: 8655 0539.

A-kasse:

Tlf. 8730 8595.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Ringkjøbing Amt

SL-kontor:

Knud Rasmussensvej 10,
7500 Holstebro.
Tlf. 9610 1100 – fax 9610 1109.
E-mail: ringkjoebing@sl.dk
Åbningstid: mandag 9.30-14.30, tirsdag og onsdag 9.30-13.00, torsdag 13-16, fredag lukket.
Amtskredsformand:
Kirsten Hornbæk.
Tlf. privat: 2045 2716.
A-kasse:
Tlf. 9610 1101.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor, dog mandag 9:30-12:00.

Vejle Amt

SL-kontor:

Dæmningen 38, 7100 Vejle.
Tlf. 7583 1199 – fax 7583 5115.
E-mail: vejle@sl.dk
Åbningstid: Tirsdag, onsdag og fredag 9-12.30, torsdag 12.30-17, mandag lukket.
Amtskredsformand: Hanne Ellegaard.
Tlf. privat: 7582 2028.

A-kasse:

Tlf. 7583 1199.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Ribe Amt

SL-kontor og A-kasse:

Kongensgade 35, 6700 Esbjerg.
Tlf. 7518 0066 – fax 7512 8700.
E-mail: ribe@sl.dk
Åbningstid: tirsdag, onsdag og fredag 9.00-12.30, torsdag 12.30-17.00, lukket mandag.
Personligt fremmøde helst efter aftale.
Amtskredsformand: Michael Madsen.

Sønderjyllands Amt

SL-kontor:

Skånevej 13, 6230 Rødekro.
Tlf. 7366 1940 – fax 7366 1939.
E-mail: soenderjylland@sl.dk
Åbningstid: tirsdag, onsdag og fredag 9-12.30, torsdag 12.30-17, mandag lukket.
Personligt fremmøde helst efter aftale.
Amtskredsformand: Poul Flack-Jensen.
Tlf. privat 2085 8828.

A-kasse:

Tlf. 7366 1948.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstider som ovenfor.

Fyns Amt

SL-kontor:

Danmarksgade 16, 5000 Odense C.
Tlf. 6611 0874 – fax 6590 6653.
E-mail: fyn@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 10-14.
Amtskredsformand: Susanne Døssing.
Tlf. privat 6610 7532.
Jobanvisning: tlf. 6611 0874.

A-kasse:

Tlf. 6611 0874.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Storstrøms Amt

SL-kontor:

Torvet 2, 4800 Nykøbing F.
Tlf. 5484 1919 – fax 5484 1917.
E-mail: storstroem@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 10-14. Telefontid: 9.30-12 og 12.30-14.
Konst. amtskredsformand: Inge Jordan.
Tlf. privat: 5460 5860.

A-kasse:

Tlf. 5484 1918.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Hvor skal man henvende sig?
Alle henvendelser skal rettes til SL's amtskredscontorer.

Ved spørgsmål i forbindelse med arbejdsløshed og arbejdsløshedsdagpenge skal der rettes henvendelse til det lokale a-kassekontor.

Ved spørgsmål i forbindelse med efterløn (efterlønsbevis, overgang til efterløn, skattefri præmie etc.), skal der rettes henvendelse til efterløn-gruppen tlf. 8744 8550 alle hverdage fra 10-15.

Undtaget herfra er dog følgende: spørgsmål om medlemskab (ud- og indmeldelse, overflytning, navn/adresseændring, ændring i ansættelsessted, kontingent mv.) rettes til SL's hovedkontor (adresse og tlf.nr. se modsatte side). Forespørgsler kan rettes telefonisk, men alle ændringer bedes rettet skriftligt med angivelse af medlemsnummer (= cpr.nr.).

Vestsjællands Amt

SL-kontor:

Japanvej 3, 4200 Slagelse.
Tlf. 5856 5452 – fax 5856 5450.
E-mail: vestsjaelland@sl.dk
Hjemmeside: www.sl.dk/vestsjaelland
Åbningstid: Mandag lukket, tirsdag til torsdag 9.30-12 og 12.30-14.00, fredag 9-13.
Amtskredsformand: Jan Vium.
A-kasse:
Tlf. 5856 5452
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Roskilde Amt

SL-kontor:

Hersegade 20, 1.th., postboks 614, 4000 Roskilde.
Tlf. 4636 7725 – fax 4634 6669.
E-mail: roskilde@sl.dk
Åbningstid: man, ons og tors 9.30-12 og 12.30-14, tirsdag 13-16, fredag lukket.
Amtskredsformand: Britta Leth Madsen.
A-kasse:
Tlf. 3525 0720.
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Frederiksborg Amt

SL-kontor:

Østergade 6 B, postboks 100, 3400 Hillerød.
Tlf. 4820 9240 – fax 4820 9249.
E-mail: frederiksborg@sl.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 10-14, fredag lukket.
Dagligt lukket fra 12-12.30.
Amtskredsformand: Elin Jensen.
A-kasse:
Tlf. 4820 9246.
Østergade 6, 1., postboks 177, 3400 Hillerød.
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag, ons-

dag og fredag 10-14.30, torsdag 14-16.
Dagligt lukket fra 12-12.30.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.

Københavns Amt

SL-kontor:

Hejrevej 43, 5.,
2400 København NV
Tlf. 3525 0700 – fax 3525 0718.
E-mail: kbh-amt@sl.dk
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, mandag lukket.
Amtskredsformand: Uffe Torup Kristensen.
Tlf. privat: 4828 6755.

A-kasse:

Tlf. 3525 0720.
Samme adresse som ovenfor.
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Bornholms Regionskommune

SL-kontor:

Storegade 38, 3700 Rønne.
Tlf. 5695 7136 – fax 5694 5204.
E-mail: bornholm@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 9-14.
Amtskredsformand: Niels Jørgensen.

A-kasse:

Tlf. 3525 0720.
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Åbningstid tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Københavns og Frederiksberg Kommuner

SL-kontor:

Hejrevej 43, 5.,
2400 København NV
Tlf. 3525 0710 – fax 3525 0718.
E-mail: kbh-frb@sl.dk
Åbningstid: tirsdag til fredag 9-13.30, mandag lukket.
Amtskredsformand: Ole Larsen.
Tlf. privat: 3332 1819.

A-kasse:

Tlf. 3525 0720.
Samme adresse som ovenfor.
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, mandag lukket.

Akassen København, Frederiksberg, Roskilde, Bornholm:
E-mail: slak@sl.dk

SLA – Efterløngruppen

Postboks 2480
Søren Frichs Vej 42 C, Stuen
8230 Åbyhøj
tlf. 8744 8550
E-mail: efterløngruppen@sl.dk
Åbningstid: alle hverdage fra kl. 10-15

Pædagogstuderendes LandsSammenslutning

Bredgade 25 F
1260 København K
Åbningstid: Mandag-onsdag 10-15, torsdag 10-17, fredag lukket.
Telefon: 3393 0911.

Socialpædagogen

Nr. 13 / 2006 / 30. juni

Pubertet og løsrivelse

LYDBOG ■ Fagfolk og forældre er gået sammen om at lave to CD'er om „Pubertet og løsrivelse hos unge med empatiforstyrrelser“.

Teenagetiden er svær for alle, men når man er empatiforstyrret, har man en dobbelt udfordring, står der i pressemeddelelsen. Og lydbogen beskriver de særlige problemstillinger, som unge med empatiforstyrrelser møder gennem ungdomsårene, gennem puberteten og under løsrivelsen. På lydbogens CD2 fortæller to unge med Aspergers syndrom om deres tilværelse, deres særlige udfordringer og deres tanker – ligesom de opmuntrer andre unge med empatiforstyrrelser til at tro på sig selv. Og på CD1 er der interview med psykolog Bo Hejlskov Jørgensen, mor Karen Prætorius og psykologisk konsulent Trine Uhrskov.

Lydbogen beskriver også, hvordan den socialpædagogiske indsats kan tilrettelægges i forhold til de unge.

Empatiforstyrrelser er et usynligt handicap, som medfører en nedsat evne til at leve sig ind i andre menneskers tankegang og følelser, man bliver så at sige blind for andres sind. Empatiforstyrrelser er en af kerneproblematikkerne i autisme, Aspergers Syndrom og NLD (Non-verbal Learning Disorder).

Lydbogen er udgivet i et samarbejde mellem NLD-gruppen og Videnscenter for Autismen. Den koster 169 kroner.

Interesserede kan købe lydbogen hos www.nld-gruppen.dk eller www.autisme.dk.

Imp

